

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Resolutiones Sacræ Congregationis Concilii Quæ ad materiam hujus
Operis adduntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72172)

RESOLUTIONES

SACRÆ CONGREGATIONIS CONCILII

Quæ ad materiam hujus Operis adduntur.

Aliphana Redditionis Rationis.

17. Decembris 1718.

SUMMARIUM.

- 1 Presbyteri an teneantur reddere rationem bonorum, & fructuum, ad eorum Ecclesiam spectantium Episcopo. & nu. 4. & 5.
- 2 Electio, seu deputatio Procuratoris, aut Administratoris bonorum, & reddituum Ecclesie facta à Presbyteris ejusdem Ecclesie, non servata forma Decreti Episcopi est nulla; & deveniendum est à Presbyteris ad novam electionem Administratoris, & num. 6.
- 3 Non est permiffum Patronis se ingerere in administratione bonorum Ecclesie patronata.

Sess. 22. cap. 9. de Reform.

Contendit Curia Episcopalis Aliphana, quod Presbyteri Ecclesie S. Antonii extra partem nuncupati Terræ Pedemontis teneantur ad redditionem rationis bonorum, & reddituum ad eandem Ecclesiam pertinentium; & quòd ulterius non sit valida electio Procuratoris, seu Administratoris ab ipsis facta, bonorum, & reddituum spectantium ad Cappellam Beatæ Mariæ de Monte Carmelo erectam in memorata Ecclesia S. Antonii, sed quòd valida sit, & sustineatur deputatio Procuratoris, seu Administratoris bonorum, & reddituum dictæ Cappellæ à se facta in persona Sacerdotis Francisci Bojani.

Fundamentum prætensionis redditionis rationis bonorum, & reddituum ad Ecclesiam S. Antonii spectantium potissimum constituitur in cap. 9. sess. 22. de Reform., in qua derogatur consuetudinibus,

& privilegiis, quæ in contrarium allegari possent.

Fundamentum prætensionis, quòd non sustineatur electio Procuratoris, seu Administratoris bonorum, & reddituum Cappellæ Beatæ Mariæ de Monte Carmelo à dictis Presbyteris facta, sed quòd potius sit valida illa, quam idem Episcopus fecit in persona Sacerdotis Bojani, reponitur in hoc, quòd in electione à Presbyteris factâ, non fuit servata forma Decreti editi à Curia Episcopali, quòd Administrator videlicet, seu Procurator hujus Cappellæ non eligeretur, nisi ille, qui esset facultatibus idoneus, vel qui sufficientem præstaret cautionem, quòd item electio fieret per secreta suffragia, quòd pariter ab Administratore præstaretur juramentum de fideliter administrando, & quòd non eligeretur, qui debitor remaneret in præcedenti administratione.

Abfque eo quod quidquam faciat prætensum à Sacerdotibus Juspatronatus in Ecclesia S. Antonii, primò, quia non solum ex eorum bonis; sed etiam ex elemosynis Fidelium fundata fuit Ecclesia prædicta, itaut de subsistentia juspatronatus, etsi à prædecessoribus approbati, dubitandum sit; Secundò quia non est de jure permiffum Patronis se ingerere in administratione bonorum Ecclesie patronatæ juxta Textum in cap. Præterea 4. de Jurepatronatus. Tertiò quia Ecclesie S. Antonii fuerunt relicta plura legata, de quorum adimplemento Sacerdotes tenentur reddere Episcopo rationem.

Multoque minus refragantibus cæteris, quæ opponi possent adversus electionem Sacerdotis Bojani in Administratorem, seu Procuratorem Cappellæ, quia eadem fuit confirmata, & ab iisdem Sacerdotibus Ecclesie S. Antonii ratificata.

Adversus hæc, Sacerdotes excipiunt,

D d d

quòd

quòd Ecclesia S. Antonii fuit à suis Prædecefforibus fundata cum reservatione
 4 jurispatronatus, ab Episcopo tunc temporis approbatâ, & quod semper à se, & à suis Prædecefforibus fuit electus Administrator, seu Procurator, qui rationem reddidit in manibus Sacerdotum eligentium, factâ ab anno 1653. usque in præsens divisione fructuum, & reddituum inter ipsos; Et electo semper, juxta concessionem Episcopi factam de anno 1653. Rectore, cui sola concessa fuit, quoad honores præminentia, & non quoad emolumenta, in quo rerum themate dicitur non habere locum allegatam Concilii Tridentini dispositionem, quæ non procedit in ordine ad fructus, & emolumenta, quæ inter ipsos Sacerdotes, seu Cappellanos sunt dividenda. Quo stante, Sacra Episcoporum Congregatio die 16. Julii 1717. Sacerdotes Ecclesiæ S. Angeli hujus ejusdem Diocesis absolvit à prætenfa redditione rationis, quæ resolutio dicitur firmare statum, etiam in casu præfenti.

Et in eo quod attinet ad electionem Procuratoris, seu Administratoris bonorum Cappellæ S. Mariæ de Carmelo, Sacerdotes asserunt electionem à se factam in personis Jacobi Natalitii, & Joannis Baptistæ de Roma esse validam, & sustineri, non obstante decreto Episcopi, tum quia facultas eligendi unum, vel plures Procuratores à Julio Antonio Ciccarello, qui bona Cappellæ reliquit, delata fuit ad ipsos, tum quia ipsi se agnoscunt obligatos ad redditionem rationis, itaut superflua remaneant quæcunque cautiones, & cautelæ ab Episcopo in suo decreto quoad Administratorem præscriptæ. Nullatenus urgente approbatione facta à nonnullis Sacerdotibus de persona Bojani ab Episcopo electa, quia horum Sacerdotum consensus non fuit datus capitulariter, seu collegialiter, uti præscribitur in Constitutionibus.

His stantibus, onus erit EE. VV. discernere.

- 1 *An Decretum Episcopi, seu illius Vicarii Generalis super redditione rationis fructuum, & reddituum Ecclesiæ S. Antonii Castri Pedemontis sustineatur in casu.*
- 2 *An Decretum super electione Procuratoris, seu Administratoris bonorum Cappellæ*

S. Mariæ de Carmelo factum ab Episcopo sustineatur, seu potius sustineatur electio facta à Sacerdotibus dictæ Ecclesiæ in casu &c.

5 *Ad primum. Affirmativè quoad redditus, quibus est aliquod onus annexum, negativè quoad redditus, qui liberè dividi debent inter Presbyteros.*

6 *Ad secundum. Deveniendum esse à Presbyteris ad novam electionem Administratoris juxta decretum Episcopi, quoad qualitates eligendorum juxta modum.*

Nullius, seu Briçtinorien., & Policastren.

21. Januarii 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 *Dimissoriarum concessio reservata est Episcopis, intrâ quorum Diocesum fines Abbatia sitæ sunt, non obstante quòd eadem fruantur Territorio separato.*
- 2 *Capitulum S. Petri nequit concedere Dimissorias Clericis Castrorum Foripompilii, & Meldula, etiam si constaret de Territorio separato.*

Sess. 23. cap. 10. de Reform.

Pendet in Tribunali Rotæ controversia inter Episcopum Briçtinorien. ex una, & Capitulum Basilicæ S. Petri ex altera partibus, super puncto, an Abbatia S. Ruffilli, quæ est in Castro Foripompilii, & quæ fuit dicto Capitulo unita, Territorium habeat separatum, & an hoc Territorium comprehendat Castrum prædictum, nec non alterum Meldula. Non fuit usque adhuc hæc controversia decisa, sed etiam admissio, quòd constaret de Territorio separato, contendit Episcopus Briçtinorien., quòd Capitulum. S. Petri concedere non possit dimissorias Clericis Castrorum prædictorum; quid quid enim esset de jure antiquiori Decretalium,
 1 *Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 10. de Reform. concessionem dimissoriarum reservavit Episcopis, intrâ quorum Diocesum fines Abbatia sitæ sunt, non obstante, quòd eadem fruantur Territorio separato, uti præter antiquiores hujus Sac. Congregationis Resolutiones à Scribentibus*

hentibus allégatas, respondit hæc Sacra Congregatio in Nullius, seu Vesprimen. Jurisdictionis, quæ fuit proposita die 12., & resoluta die 26. Martii anni 1718.

Additur ab Episcopo Brictinorien., quòd Capitulum Sancti Petri usque adhuc non exhibuit Privilegium, quòd esset necessarium ad effectum de quo agitur, facultatis videlicet concedendi literas dimissorias, & quòd Privilegium præsumptum consistens in immemorabili non est probatum, & quatenus esset probatum, non relevaret, utpotè à Tridentino sublatum.

Se quoque ad causam admisit Episcopus Policastren., in cujus, uti prætenditur, Diocesi existit alia Abbatia eidem Capitulo S. Petri unita, & ex iisdem juri- bus supra recensitis sustinet non posse prædictum Capitulum literas concedere dimissorias.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

2 An Etiam si constaret de Territorio separato possit Capitulum Sancti Petri concedere dimissorias in casu.

Negativè, & amplius.

Nullius, seu S. Severini Jurisdictionis.

4. Febr. 1719., & 17. Junii 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 An in collatione Ecclesiarum Parochialium Abbatie Sancti Laurentii in Dogliolo servanda sit forma tradita à Sacro Concilio Tridentino, & à Constitutione Pianæ, & num. 6.
 - 2 Parochis, seu Vicariis Abbatialibus dictæ Abbatie Sancti Laurentii an liceat absque licentia Episcopi exponere publicè venerationi Sanctissime Eucharistie Sacramentum, Indulgentias, ac Jubileæ publicare?
 - 3 Electio Oeconomorum tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatie, quàm inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium Curæ spectat privativè ad Episcopum.
 - 4 Confraternitates laicales erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatie non subjacent vifitationi, directioni, & jurisdictioni Episcopi.
- Par. VI.

5 Beneficia erecta in Altaribus dictarum Parochialium non subjacent directioni, & jurisdictioni Episcopi.

Sess. 7. cap. 7. & 8. de Reform.

INter Episcopos S. Severini, & Abbatres Commendatarios Abbatie S. Laurentii in Dogliolo frequentes excitatæ sunt controversiæ; Claræ etenim mem. Cardinalis Antonius Barberinus Abbas Commendatarius nominavit Antonium Fabarium ad Parochialem Ecclesiam Sanctæ Mariæ Castri Petini, & Episcopus S. Severini tanquam Ordinarius, prævio concursu, pro dicta Parochiali approbavit Nicolaum Boantium, ex quo orta est lis, quæ fuit in Tribunali Rotæ discussa anno 1660. uti habetur ex decis. 148. par. 13. recentior.

- 1 Post. lapsum decem annorum, anno videlicet 1670. Episcopus S. Severini, occasione vifitationis Sacrorum Liminum, exposuit nonnulla prætenfa præjudicia suæ jurisdictioni illata à Ministris Abbatie, propositisque in hac Sacra Congregatione decem dubiis, fuit unicuique data congrua responsio, uti habetur lib. 26. Decretorum fol. 397. à tergo, & aliis quinque propositis dubiis in Congregatione habita die 14. Martii 1682., ex quibus quartum conceptum erat sequentibus verbis: An, & quando in collatione Ecclesiarum Parochialium Abbatie servanda sit forma tradita à S. Concilio cap. 18. sess. 24. de Reform., fuit eidem responsum in Congregatione habita die 11. Aprilis ejusdem anni 1682. modo, qui sequitur: Ad quartum servandam esse Constitutionem Pianam la 47. uti habetur lib. 32. Decret. fol. 172. & fol. 216. à tergo, cumque in relatione status suæ Ecclesie ab Episcopo anno 1699. ad hanc Sac. Congregationem transmissa, alia dubia fuissent excitata, fuit eidem, non audito Promotore Fiscali Abbatie, sic rescriptum die 30. Maji 1699. Quoad Presbyteros, & Clericos Abbatiales exemptos à jurisdictione Episcopi, & Synodalia decreta eludentes, procedi posse contra inobservantes ad pœnas contentas in Synodalibus Constitutionibus. Quoad Parochos, & Vicarios Abbatiales publicè venerationi exponentes Sanctissima Eucharistia Sacramentum, ac Indulgentias, & Jubileæ
- D d d 2 publi-

publicantes, Episcopo irrequisito, id eisdem Parochis minimè licere absque ipsius licentia, quemadmodum legitur lib. 19. *Littrarum Vistat. Sacrorum liminum fol. 250.* sed præterea postmodum Promotore Fiscali prædictos Presbyteros, & Vicarios non subjacere Decretis, & pœnis Synodalibus, nisi quoad concernentia curam animarum tantùm, necnon eisdem licere, irrequisito Episcopo, Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum exponere, ac Indulgentias, & Jubilea publicare, ut potè ab Ordinarii jurisdictione omninò exemptis, in sequelam Brevis san. mem. Urbani VIII., fuit in Congregatione habita die 24. Januarii 1702. propositum dubium: *An esset standum, vel recedendum à decisis sub die 30. Maji 1699. in casu, nullaque tunc capta resolutione, fuit idem dubium repositum in Congregatione habita die 4. Februarii 1702., & responsum fuit recedendum esse à decisis, præterquam quo ad concernentia curam animarum, expositionem Sanctissimi, & publicationem Indulgentiarum, sicuti legitur lib. 52. Decret. fol. 1. & fol. 39. à tergo.*

Hæc sunt, quæ operæ pretium existimatum est referre, ut novis dubiis ab Episcopo Sancti Severini propositis congruum dari valeat responsum. Ex juribus autem circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatia S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum à decisis sub die 11. Aprilis 1682. in casu &c.*
- 3 II. *An electio Oeconomorum, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatia, quàm inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium Curæ, spectet privativè ad Episcopum in casu &c.*
- 4 III. *An Confraternitates laicales, erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatia, subjaceant vistationi, directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*
- 5 IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dictæ Parochialium subjaceant directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*
- V. *An decretum Sac. Congregationis emanatum die 30. Maji 1639. & confirmatum die 4. Februarii 1702. sit etiam servandum singulis tertiis Dominicis cujuslibet mensis, & per totam octavam Festivitatæ Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia S. Laurentii, in casu &c.*

Ad primum: *Dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia.*

Ad secundum: *Affirmativè.*

Ad tertium: *Negativè.*

Ad quartum: *Negativè.*

Ad quintum: *Affirmativè.*

Reproposita Causa sub die 17. Junii 1719. sub sequentibus dubiis.

I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatia S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum à decisis sub die 11. Aprilis 1682. in casu &c.*

II. *An sit standum, vel recedendum à decisis quoad secundum, tertium, quartum, & quintum.*

Prodiit resolutio.

6 Ad primum: *Recedendum à decisis.*

Ad secundum: *Standum in decisis quoad secundum, tertium, quartum, & quoad primam partem quinti, & esse recedendum, quoad secundam partem quinti.*

Veneta Reductionis Missarum.

4. Februarii 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 *Legatum Missarum quando est demonstrativè conceptum, diminuis redditibus, non est locus reductioni, sed supplemento; & num. 4. Limita, ut num. 3.*
- 2 *Legatum quando dicatur demonstrativè conceptum?*

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

Joannes Delphinus, in ultimo, cum quo deceffit, Testamento, condito de anno 1539. inter cætera, duas voluit Missas quotidianas celebrari in Ecclesia S. Canziani, alteram pro anima Florisdelfa sororis, jubendo, ut Sacerdoti celebranti solverentur ducati 16., aliam pro anima propria, jubendo, ut Sacerdoti solverentur ducati 20. In eodem Testamento idem Testator prælegavit Elenæ suæ Consobrinæ Campos 55. Item lascio à Madonna Elena figlia del quondam Messer Cristofaro Soranzo mia cugina, alla quale ho molte obbligazioni, e massime per avermi sempre governato, campi 55. delle mie possessioni &c. Hanc eandem Elenam Joannes subinde scripsit hæredem, imposito onere

satis-

fatisfaciendi legatis à se relictis, *il resto veramente di tutti i miei beni di ogni sorte lascio, e voglio, che sia della detta Elena Soranzo per li benefici, che ho avuto da lei, con questo, che la facci tutti i miei legati, & in Codicillis post Testamentum exaratis iterum voluntatem expressit, quòd ad Elenam Campi 55. devenirent: Item voglio, che del tutto Madonna Elena Soranzia cugina, figlia di Cristofaro sia commissaria per la maggior parte, e che abbia il tutto, e sopra tutto li miei campi 55. &c.*

Bona Elenæ ad duas devenerunt familias, ad familiam videlicet Mòri, cui in divisione honorum contigit onus celebrationis Missæ pro anima Testatoris, & ad familiam Delphinam, quæ in se suscipit onus adimplendi celebrationem Missæ quotidianæ, de qua tantummodo nunc agitur pro anima Florisdelfæ; cumque Aloysius Barbadigus causam habens à Delphinis, hujus Sacræ Congregationi supplicaverit pro reductione oneris Missæ quotidianæ, ex quo sexdecim ducati à Testatore relictæ, hodie non sunt sufficientes, scriptum fuit pro informatione, & voto Patriarchæ Venetiarum, qui sensit esse locum reductioni.

- 1 Si de reductione agendum est ad trames ordinariæ praxis hujus Sacræ Congregationis, non videtur, quòd eidem esse valeat locus, sed quod ab hæredibus supplendum sit id, quòd requiritur pro celebranda Missa quotidiana; Testator enim incœpit ab onere, & deinde meminit eleemosynæ: *Item voglio sia celebrato ogni anno una Messa nella detta Chiesa di S. Canziano per l'anima della detta Fiordelese per un Sacerdote da esser eletto per li miei Commissari, quale abbi ogni anno ducati 16. & in hac Sacra Congregatione, reprobata sententiâ Beorii in cap. super literis de rescriptis, negantis hæredem posse cogi ad supplendum, quando Testator expressit quantitatem eleemosynæ pro Missis celebrandis, invaluit opinio Felini in eodem cap. super literis de rescriptis, qui dicit esse locum supplemento, quando quantitas fuit relicta demonstrativè; secus autem si taxativè fuerit relicta, & semper censendum est, quod quantitas fuerit demonstrativè relicta, quando Testator incœpit ab onere, uti testatur bon. mem. Carolus de Vechiis meritissimus hujus*

Sac. Congregationis Secretarius in suo suffragio impresso apud Chrispin. *de visit. pastoral. par. 2. §. 18. n. 6.*

- 3 At punctus est, quòd Felini doctrina in Sacra Congregatione recepta non applicatur, quando ex Testamento desumitur, & ex circumstantiis supplementum sibi locum vindicare non posse, juxta tradita per Monacell. *in formul. par. 1. tit. 10. formul. 19. num. 22. in fine*, cumque admisso in præsentis rerum statu supplemento, remanere non possint, teste Patriarcha in sua informatione, in hæreditate Elenæ illi Campi 55. quos Testator eidem prælegavit, & in Codicillis expressit enixis verbis: *e sopra tutto*, quod ad eam devenire deberent, id operari potissimum videtur, ut, non obstante regula in contrarium, esse valeat locus limitationi.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus reductioni in casu &c.

Negativè.

Melevitana Expositionis Sanctissimi Sacramenti.

4. Februarii 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 *Expositio Sanctissimi Sacramenti fieri potest in Altaribus suis propè januas Ecclesiarum.*
2 *Episcopus prohibere non debet fieri à Confratribus expositionem Sanctissimi Sacramenti in eorum Altari sito propè januam Ecclesie; sed tenetur providere nè sequatur inconvenientia.*

Sess. 13. de Eucharist. cap. 6.

Episopus Melevitanus in actu visitationis decrevit, quòd in Parochiali Ecclesia S. Pauli Apostoli Civitatis Valtellæ fieri deberet expositio Sanctissimi Sacramenti in Altari majori, & non in alio Altari pertinente ad Confraternitatem S. Michaelis Archangeli in eadem Ecclesia erectam; cumque reclamantibus Confratribus adversus hoc decretum scriptum de more fuisset Episcopo pro informatione, retulit ipse se fecisse decretum supra memoratum, ex quo Altare

Con-

Confraternitatis positum est in vestibulo, & primo ingressu Ecclesiæ, itaut de irreverentia ingredientium, & egredientium ab Ecclesia maximoperè timeri potuerit, de quo periculo nulla rationabilis suspicio adesse potest, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum exponatur in Altari majori.

Adversùs hæc excipiunt Confratres, primò hic, & nunc agi de expositione Sanctissimi Sacramenti, quæ sit quâlibet primâ Dominicâ mensis, & quæ post Missam cantatam terminatur, cùm in fine Missæ Sacramentum reponatur; secundò, in pluribus Urbis Ecclesiis adesse consuetudinem Eucharistiæ publicæ venerationi exponendi in Altaribus minoribus, quando, prout hic, non agitur de solemniori, & per non modicum tempus duratura expositione; tertio, non suffragari rationem deductam à periculo irreverentiæ, tum quia novum non est, nec in Urbe, nec in Diœcesi Meleвитana, quòd fiat expositio in Altaribus sitis propè januas Ecclesiarum, tum quia in latere dextero Ecclesiæ S. Pauli, in qua est Altare Confraternitatis nulla janua reperitur, cùm pateat aditus à duabus aliis januis, altera in medio, altera à latere sinistro, quartò tandem, & ultimo fuisse à Vincentio Hagijs dono data Altari Confraternitatis nonnulla bona cum obligatione expositionis Sanctissimi Sacramenti quâlibet primâ Dominicâ mensis in eodem, & cum pacto resolutivo, in casu, quo conditio non adimpleretur, quasi quod subsistente Episcopi decreto certa sit bonorum relictorum jactura.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

2 *An expositio Sanctissimi Sacramenti fieri debeat quâlibet primâ Dominicâ mensis in Altari Confraternitatis, vel potius in Altari majori Ecclesia S. Pauli, in casu &c.*

Affirmativè quoad primam, & negativè ad secundam, & Episcopus provideat nè sequantur inconvenientia.

Afculana Visitationis.

4. Martii 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 *Episcopi Ecclesias quascumque quomodolibet exemptas auctoritate ordinaria singulis annis visitare tenentur.*
- 2 *Episcopi tamquam Sedis Apostolicæ delegati visitare possunt singulis annis Monasteria commendata, Abbatias, Prioratus, & Præposituras, in quibus non viget regularis observantia, necnon Beneficia tam Curata, quàm non Curata, secularia, & regularia, qualitercumque commendata.*
- 3 *Privilegia Religionis Hierosolymitanæ exemptiva à jurisdictione Ordinariorum redacta dicuntur ad terminos S. Concilii Tridentini à Gregorio XIII.*
- 4 *Episcopus visitare non potest Ecclesiam non Parochialem spectantem ad Commendam S. Joannis Hierosolymitani, etiam si pluries fuisset à Prædecessoribus Episcopis visitata.*

Sess. 7. de Reform. cap. 8.

Contendit Reverendissimus Episcopus Afculanus se visitare posse Ecclesiam S. Joannis ad Templum, quæ est Commenda Sacræ Religionis Hierosolymitanæ, non solum quia sui in Episcopatu Prædecessores eam visitarunt, sed etiam quia Concilium Tridentinum *sess. 7. de Reform. cap. 8.* decernit, quod Locorum Ordinarii Ecclesias quascumque quomodolibet exemptas auctoritate Ordinaria, singulis annis visitare teneantur, & *sess. 21 cap. 8. de Reform.* statuit, quod Commendata Monasteria, Abbatia, Prioratus, & Præposituræ nuncupatæ, in quibus non viget Regularis observantia, necnon Beneficia tam Curata, quàm non Curata, secularia, & Regularia qualitercumque commendata, etiam exempta, ab Episcopis, tanquam Apostolicæ Sedis delegatis annis singulis visitentur.

3 Absque eo quod suffragari valeant Equiti Commendatario Privilegia Religionis exemptiva à jurisdictione Ordinariorum innovata post Concilium Tridentinum

tinum à S. Pio V. *Constit. 67. & Constit. 136. Bull. tom. 2.* quandoquidem literæ hæ Apostolicæ S. Pii V. redactæ dicuntur ad terminos S. Concilii Tridentini, à Summo Pontifice Gregorio XIII. in sua *Const. 67. citato tom. 2. Bullarii.*

- 4 Adversus autem fundamenta huc usque deducta facere posse videtur resolutio hujus S. Congregationis in *Mantuana juris visitandi 17. Junii 1690. lib. 40. Decret.* in qua dictum fuit Episcopum non posse visitare Ecclesiam non Parochialem spectantem ad Commendam S. Joannis Hierosolymitani, etiam si pluries fuisset à Prædecessoribus Episcopis visitata.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quo jure liceat Episcopo Asculano visitare Ecclesiam S. Joannis ad Templum, in casu &c.

Negativè, & amplius.

Alexandrina.

18. Martii 1719.

SUMMARIUM.

- 1 *Missæ est pro Fundatore applicanda licet ipse applicationem non expresserit.*
- 2 *Fundata Cappellania cum onere quotidiana celebrationis quadam hora determinata acciò molti occupati da'negozj possono andare a sentirla, ed in specie li Scolari quando escono dalla Scuola. Cappellanus non tenetur ad applicationem Missæ.*
- 3 *Fundata Cappellania cum onere celebrationis Missæ quotidiane pro satisfactione, & voto Monialium Cappellanus non tenetur ad illius applicationem.*
- 4 *Fundata Cappellania cum onere Missæ quotidiana in Aurora celebranda pro commoditate Operariorum, Viatorum, & Peregrinantium Cappellanus tenetur ad illius applicationem pro anima Testatoris, dummodo concurrant circumstantiæ, de quibus num. 1.*

Sess. 22. de Observ. & Vit. in celebrat. Missar.

ANno 1628. Joannes Zucca rogavit Patrem Prapositum, & reliquos Patres Somaschæ Ecclesiæ Parochialis S. Sirii Civitatis Alexandrinæ, ut velent, assignatâ iisdem elemosynâ, celebrare, seu celebrari facere Missam unam, quotidianam in perpetuum in aurora ad Altare ipsius Joannis erectum in dicta Ecclesia sub titulo S. Caroli, ad effectum, ut omnes Viatores, Laboratores, & Peregrinantes possint illam commodè audire, & in apertura januarum hujus Civitatis Alexandria recedere, & ad viaticum, & laborerium accedere, & pergere; & præviâ licentiâ Patris Generalis, necnon præviâ assignatione ducat. 800. Patres promiserunt Missam quotidie, & singulo die, & festivo in honorem B. Mariæ Virginis, & Sanctorum dicere, & celebrare, seu dici, & celebrari facere in aurora, & tempore congruo, quo valeant Laboratores, Cultivatores, & quovis Operarii, & Viatores, & Peregrinantes dictam Missam audire, & ab hac Civitate recedere, & exire in apertura januarum hujus Civitatis, & in hypothesi, in qua Patres deficerent in celebratione, etiam pro unica vice, conventum fuit, ut caderent ab assignatione dictorum ducatorum, uti latius desumitur ex instrumento.

In executionem hujus instrumenti Missa fuit punctualiter celebrata, & ulterius Patres eam applicarunt pro anima pii Testatoris, cumque subinde prætensionem excitaverint, quòd ad dictam applicationem minimè tenerentur, & huic prætensioni se opposuerint Dominicus Ruffinus, & alii de Zucca, causam habentes à Joanne, de hoc onere applicationis in præsentem disputari contigit.

- 1 Pro applicatione facit, quòd Missa est pro Fundatore applicanda, licet ipse applicationem non expresserit, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis in *Tinen. applicationis Sacrificii die 18. Augusti 1668. lib. 26. Decretorum fol. 61.* cui hæc Sacra Congregatio temporibus subsequentibus passim adhæsit. Facit ulterius, quòd Joannes devenit ad hujus Cappellaniæ foundationem volens in aliqua parte gratias reddere, ac etiam ad implorandam

plorandam divinam misericordiam, uti legitur in instrumento, hæc etenim verba præferre videntur obligationem applicandi. Facit denique ipsorum Patrum observantia, qui in præteritum Missas celebrarunt, & applicarunt; non omisso, quòd assignamentum factum à Joanne congruum, & proportionatum dici debet, quæ res favet oneri applicationis.

- Putant è contra Patres se ad applicationem non teneri, quia quando Testator de applicatione locutus non est, & prout hic, aliam expressit causam celebrationis, pro commoditate videlicet Viatorum, atque Peregrinantium, tunc onus celebrationis sibi vindicat locum, sed non illud applicationis, ut in terminis Cappellaniæ fundatæ cum onere quotidianæ celebrationis quâdam horâ determinatâ, accidit moliti occupati da' negozj possino andare a sentirla, ed in specie li Scolari quando escono dalla Scuola. Respondit hæc S. Congregatio in Collen. applicationis Sacrificii 17. Decembris 1679. lib. 4. Decret. fol. 4.
- 3 & in terminis Cappellaniæ fundatæ cum onere celebrationis Missæ quotidianæ pro satisfactione, & voto Monialium degentium in Monasterio Corporis Christi Civitatis Mantuanæ, respondit hæc S. Congregatio in Mantuana applicationis Sacrificii 19. Novembris 1718. in cujus folio aliæ allegantur consimiles resolutiones. Addunt Patres præteritam observantiam sibi non obesse, cum observantia sibi vindicet locum in re dubia, non in re clara, & in hujus sui assumpti comprobationem asserunt, quòd assignamentum factum à Joanne non est congruum, habitâ ratione celebrationis in aurora, si ultrâ celebrationem, diceretur onus adesse applicationis.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

- 4 An Patres Congregationis Somasche teneantur ad applicationem Missæ celebrandæ in aurora, in casu &c. Affirmative.

Fanen.

18. Martii 1719.

S U M M A R I U M .

- 1 Lite pendente inter hæredem Testatoris, & Regulares super jure deputandi Cappellanum Cappellaniæ erectæ in eorum Ecclesia; & obtenta ab eis sententia favorabili, si fiat inter ipsos, & hæredem transactio, qua hæres nominavit superiorem dictorum Regularium in Cappellanum perpetuum cum obligatione nunquam variandi, nec revocandi, & qua hæredi fuit à Religiosis concessum jus passivum pro suis filiis, nepotibus, & descendentibus, quatenus inter eos aliquis idoneus Sacerdos reperiretur, an ipsa sustineatur? & nu. 3.
- 2 Cappellania si juxta præceptum Testatoris non fuit ab hærede sufficienter dotata, non est locus reductioni Missarum, sed supplemento dotis, & num. 4.

Seff. 5. cap. 4. de Reform.

L Aurentius Daniellius in ultimo, sub quo decessit, Testamento, demandavit Papirio suo filio, & hæredi, ut infra sex menses emeret Cappellam S. Joannis Baptistæ, sitam in Ecclesia S. Petri Patrum Congregationis S. Philippi Nerii Civitatis Fanen. & ut ulterius eam congruè dotaret, ut Missa quotidiana in eadem celebrari posset pro suffragio animæ suæ, & Papirius Cappellam emit pretio scutorum 550. & insuper adimplevit celebrationem Missæ quotidianæ, & nedum ipse, sed etiam Alavolinus successor Cappellanos elegit, qui Missas celebrarunt, exortâque deinde controversiâ inter memotatum Alavolinum, & Patres super jure deputandi Cappellanum, post obtentâ à Patribus binas super hoc puncto sententias favorabiles, alteram à Curia Episcopali Fanensi, alteram ab A. C. deventum subinde fuit ad transactionem anno 1687. in qua Alavolinus nominavit in perpetuum Cappellanum cum obligatione nunquam variandi, nec revocandi, Patrem Præfectum Sacristiæ pro tempore Ecclesiæ S. Petri, excepto solo casu, in quo inter suos filios, nepotes, & pronepotes

potes aliquis reperiretur Sacerdos idoneus, qui dictam Cappellam vellet obtinere. In eadem quoque transactione conventum fuit, ut pro dotatione Cappellaniæ, seu pro eleemosyna Sacerdotis celebrare debentis, solverentur scuta 40. monetæ Urbini, & alia scuta 2. ejusdem monetæ pro solitis utensilibus Sacristiæ, sed cum anno 1715. Episcopus Fanensis eleemosynas Missarum auxerit à julio uno monetæ Urbini, ad julium unum monetæ Romanæ, nova exorta est controversia inter Alavolinos, & Patres, tam super validitate transactionis, quàm super augmento dotis, seu reductione Missarum.

I Contendunt autem Patres transactionem non sustineri; primò, quia defuit beneplacitum Apostolicum, tam de jure, quàm ex voluntate contrahentium requisitum. Secundò quia non obstantibus sententiis favorabilibus obtentis, uti diximus, & prolatis favore Patrum, fuit concessum Alavolino jus passivum pro suis filiis, nepotibus, & descendantibus, quatenus inter eos aliquis idoneus Sacerdos reperiretur. Tertio, quia ad tramites Testamenti, dotanda erat Cappellania in censibus, aut in rebus consimilibus, quo stante, non erat permixtum Alavolino suscipere in se onus solvendi scuta 40. monetæ Urbini; quartò tandem, quia cum ageretur de Cappellania perpetua, stipendium non poterat taxari ad rationem eleemosynæ manualis, & in eo quòd attinet ad supplementum dotationis, contendunt iidem Patres debere esse locum supplemento, & non reductioni Missarum. **2** Si etenim Testator voluit, quod Cappellania congruenter dotaretur, statim ac congrua dotatio facta non fuit, non potest esse locus reductioni Missarum, sed supplemento dotis.

Contendunt è contra Alavolini, quòd transactio sustineatur; de existentia siquidem litis non videtur dubitari posse, sicuti nec de spe probabili obtinendi revocationem præcedentium sententiarum, cum quæstio esset super possessorio, & ipsi præcedenter devenissent ad nominationem Cappellanorum; cumque utilitas Patrum ex transactione proveniens consistat in jure per eosdem acquisito, circa perpetuam deputationem Præfæcti Sacri-

Pars VI.

stiæ in Cappellanum, inferunt nihil aliud requiri pro validitate transactionis, etiam si defuerit beneplacitum Apostolicum, tum quia fuit reservatum in casu, in quo esset necessarium, tum quia beneplacitum requiritur in transactione, in qua fit alienatio stabilium, & non in transactione, in qua Patres acquisiverunt jus passivum perpetuæ Cappellaniæ. Addunt Alavolini non esse locum reductioni Missarum, nec augmento dotis, tum quia in Civitate Fani adsunt aliæ Cappellaniæ perpetuæ cum simplici eleemosyna scutorum 36. monetæ Urbini, itaut per consequens justa, & proportionata à fortiori reputanda sit dos, de qua nunc agitur, utpotè constituta in scutis 42. ejusdem monetæ; tum quia punctus reductionis Missarum, vel augmenti dotis discuti possidetur, cum contigit deterioratio fundorum assignatorum, secus autem, quoties, prout in casu, nulla accidit deterioratio, cum eadem semper vigeat obligatio persolvendi annua scuta 42. Absque eo quod quidquam referat edictum Episcopi augens eleemosynam Missæ à julio uno monetæ Urbini ad julium unum monetæ Romanæ, quandoquidem edictum loquitur de Missis manualibus, & non de Missis perpetuis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

3 I. *An transactio sustineatur, & quatenus affirmative, seu negative.*

4 II. *An sit locus augmento dotis, vel reductioni Missarum, in casu &c.*

Ad primum; *Negative, & Patres utantur jure suo quoad litem.*

Ad secundum; *Teneri ad dotationem, prout de jure.*

Casulen. Residentiæ.

18. Martii 1719.

SUMMARIUM.

I *Canonici Ecclesiæ Collegiatae nominati, & nominandi à Patronis, an, & quando non habeant onus formalis residentiæ personalis præcisæ.*

Ecc

Occa-

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

Occasione qua per obitum Canonici Theodori Belliardi vacavit alter ex Canonicatibus Ecclesiæ Parochialis S. Mariæ Novæ Oppidi Lù Casalen. Diocesis, ad quem sic vacantem Alphonsus Cajetanus Belliardus præsentavit Joannem Franciscum fratrem suum, qui institutionem ab Episcopo reportavit, & possessionem cœpit, exorta est controversia inter Agentes Communitatis Oppidi de Lù, ad quos per turnum pertinet præsentatio ad Canonicatus, & eos de Belliardi, qui pariter per turnum habent jus nominandi, seu præsentandi, an Canonici nominati, & nominandi ab hac eadem familia onus habeant formalis, & præcisæ residentiaæ personalis, eademque ad hanc Sacram Congregationem delatâ, disputandum in præsentem proponitur dubium infra exponendum.

Contendit Communitas Oppidi de Lù, quòd isti Canonici ad formalem præcisam residentiam personalem teneantur non solum ex dispositione Sacri Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 12. de Reformat.* sed etiam quia Præpositus Ecclesiæ anno 1699. cessit favore Mensæ Capitularis ducatos decem auri de Camera, & Sacra Congregatio accedente assensu eorum de Belliardi tanquam Patronorum, approbavit cessionem, injuncta Canonici obligatione residendi, & Ecclesiæ inserviendi per seipsum.

Addit Communitas, quòd relicta fuerunt Ecclesiæ Legata pia, intuitu residentiaæ, & ad finem eandem promovendi, & quod residentibus aliis Canonici tam antiquis, quàm recentibus à moderno Episcopo institutis, monstruosum esset, quòd nominati à familia de Belliardi non essent oneri residentiaæ subjecti; & multò magis, quia Præpositus Placentinus præsentatus à Belliardi, anno 1700. & sic post relatam Sacræ Congregationis resolutionem, punctualiter per decem & octo annos, quibus vixit, personaliter residit, quæ Præpositi residentia referri nequit ad curam animarum, quam idem exercebat, cum Choro interesset indutus Superpelliceo, Bireto, & Almutia, & subjaceret punctaturis, sicut alii subjacebant Canonici.

Contendunt è contra illi de Belliardi, quòd Canonici à se nominati, & nominandi non habeant onus formalis, & præcisæ residentiaæ personalis, Xystus etenim Quartus in sua Bulla expressè permittit Canonici, ut inservire possent per substitutos, & quamvis univertit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Novæ quædam Beneficia, quorum fructus essent dividendi inter interessentes Divinis Officiis, hæc tamen residentia non est præcisæ, sed causativa; & in eo quòd attinet, vel ad dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel ad resolutionem hujus Sacræ Congregationis, dicunt nullam in iisdem applicari casui præsentem, non primam, quia Concilium Tridentinum non imponit onus residendi illis Canonici, qui illud non habent in sequelam Bullæ Pontificæ; non secundam, quia præmissis in factis, quod Præpositus sibi in præteritum applicaverat redditus Beneficiorum à Xysto Quarto unitorum, & quòd loco reddituum prædictorum Beneficiorum cessit anno 1698. mensæ Capitulari ducatos decem auri de Camera, supplicando Sacræ Congregationi pro confirmatione, nè cessio à se facta impugnaretur à subsequenteribus in Præpositura successoribus, inferitur, quòd responsum Sacræ Congregationis, in quo cessio fuit confirmata, & in quo injuncta fuit Canonici obligatio residendi, & Ecclesiæ inserviendi per se ipsos, referri nequit ad residentiam præcisam, sed ad residentiam causativam; & specialius, quia assensus tunc præstitus à Belliardi tanquam Patronis, in ventre expressam habuit præservativam, quòd ex eo non intelligeretur impositum ullum onus residentiaæ personalis. Pro assumpti etiam corroboratione affertur observantia, quia post decretum Sacræ Congregationis anni 1699. Canonici, qui noluerunt inservire per se ipsos, continuarunt, ut in præteritum, inserviendi per alios, & quòd notabilius est, Canonici ipse Jacobus Franciscus Belliardus, ex cujus præsentatione orta est lis, de qua nunc agitur, institutionem reportavit ab Episcopo cum verbis exclusivis obligationis Residentiaæ personalis. Absque eo quòd quidquam referant, vel Legata relicta ad finem promovendi residentiam, vel exempla aliorum Canonorum, qui personalem

Iem residentiam adimpleverunt, & adimplent. Primò quia Residentia à legantibus promotà non potest esse præcisa, sed causativa. Secundò quia exempla aliorum Canonorum residentium, aut referri possunt ad residentiam causativam, aut ut plurimum militant in Canonicis nominatis ab aliis Compatronis, non in illis nominatis à Belliardis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Canonici Ecclesie Collegiatae Oppidi Lù nominati per Familiam de Belliardis post decretum Sac. Congregationis Concilii emanatum de anno 1699., & per eandem Familiam in posterum nominandi, habeant onus formalis residentie personalis præcise in casu &c.

Negativè & amplius.

Ferrariensis.

18. Martii 1719.

SUMMARIUM.

- 1 Missa Conventualis est applicanda pro Benefactoribus. Amplia ut ibi.
 - 2 Missa Parochialis est à Parocho pro Populo applicanda.
 - 3 Cappellani Curati amovibiles an teneatur applicare Missam Parochialem pro Populo, & num. 8.
 - 4 Dignitates, Canonici, Mansionarii, & Cappellani Capituli tenentur ad applicationem Missæ Conventualis pro Benefactoribus.
 - 5 Celebrantibus, & applicantibus Missas Conventuales solvenda est elemosyna à Capitulo.
 - 6 Pro elemosyna Missarum Conventualium tenentur contribuere ex Massa distributionum omnes constituentes corpus Capituli sive sint Sacerdotes, sive Diaconi, sive Subdiaconi.
 - 7 Capitulum an, & quando in posterum continuare teneatur in recitatione Nocturni à mortuis, & in celebratione Missæ cantata cum applicatione prima die cujuslibet mensis, non impedita pro Benefactoribus.
 - 9 Elemosyna Missæ Parochialis pro Populo an, & quando sit solvenda à Capitulo Cappellanis Curatis amovibilibus; & unde sit desumenda; num. 10.
- Pars VI.

Sess. 23. cap. 1. de Reform.

IN Pastoralis Visitatione expleta ab Eminentissimo Domino Cardinali Rufo Episcopo Ferrariensis fuerunt ab Eminentia Sua edita nonnulla Decreta, & signanter, quòd in Cathedrali Ecclesia Missa Conventualis pro Benefactoribus applicetur, & quòd Capitulum teneatur elemosynam largiri Cappellanis illis, qui, juxta consuetudinem, Missas celebrant Conventuales. Fuit ulterius ab eodem Eminentissimo Episcopo editum Decretum, quòd Cappellani Curati, qui à Capitulo Cathedralis Ecclesie amovibiliter deputantur pro exercitio curæ Animarum, quarum habitualis cura residet aut penès Archipresbyterum, uti habetur in Bullis provisionis ejusdem, aut penès Archipresbyterum, & Capitulum, uti legitur in Statuto Capituli cap. 23. teneantur diebus Dominicis, & festis pro Populo Sacrificium offerre, & quod Capitulum debeat hisce Cappellanis Curatis pro dictis Missis elemosynam dare; Cumque adversus hæc Decreta habitus fuerit à Capitulo recursus ad hanc Sacram Congregationem, examinanda idcirco proponuntur dubia infra exponenda.

Putat autem Capitulum nullam sibi impositam esse obligationem applicandi Missam Conventualem pro Benefactoribus, tum quia ab immemorabili nunquam facta fuit dicta applicatio, tum quia quolibet mense, à Capitulo, primà die non impedita, recitatur nocturnum à Mortuis cum laudibus, & Missa de requiem pro Benefactoribus decantatur, ultra Missam à rubricis præscriptam, uti legitur in cap. 27. Statuti Apostolicæ Auctoritate roborati à Summo Pontifice Clemente Septimo, & in eo quod attinet ad applicationem faciendam pro Populo diebus Dominicis, & festis, à Cappellanis, qui exercent curam Animarum, Capitulum subdit, Parochialitatem fuisse Cathedrali annexam absque ulla congruæ assignatione, cum fuerit Cathedrali assignata sexta pars Parochiæ S. Romani, quæ continet Animas 300. & ex qua tenuissimi fructus incerti percipiuntur, qui pro majori parte Sacrificiæ Ecclesie applicantur, inferen-

Ecc 2

do

do ex his, quæ huc usque deducta sunt, non adesse, in casu de quo agitur obligationem applicandi Missam Conventualem, & Parochialem.

- 1 Adversus hæc autem excipit Eminentissimus Episcopus in sua informatione; & loquendo de Missa Conventuali, ait certum esse, quod eadem est applicanda pro Benefactoribus, juxta resoluta ab hac Sacra Congregatione in *Cesenate. Missa Conventualis* 24. *Maji* 1661. *impressa* apud *Chrispin. in sua Visit. Pastor. par. 2. §. 20. num. 37.* non obstante quacunque consuetudine contraria, ut in specie resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in *Tusculana* 16. *Novembris* 1652. *lib. 19. Decret. fol. 210.* Consimile inquit ferendum esse judicium de applicatione Missæ Parochialis diebus saltem Dominicis, atque festis; textus etenim Concilii Tridentini *cap. 1. sess. 23. de Reform.* ubi legitur, præcepto divino mandatum esse omnibus, quibus Animarum cura commissa est, pro his Sacrificium offerre, intelligitur de speciali ipsius Sacrificii, & fructus medii applicatione, juxta latè deducta per *Fagnan. in cap. Fraternalitatem* num. 93. & 94. *de sepulturis*, & juxta mentem hujus Sacræ Congregationis expressam in resolutionibus fusè cumulatis per *Monacel. in formul. legal. par. 1. tit. 2. num. 4. & 5. & tom. 2. tit. 16. formula 2. num. 18. & 19.* absque eo quod quidquam referat, quod Decretum editum in Sacra Visitatione loquitur de Cappellanis Curatis amovibilibus, & quod nulli sunt redditus, vel saltem pauci, qui ratione Parochialitatis à Cathedrali percipiuntur, quandoquidem obligatio applicandi pro Populo extenditur etiam ad Curatos amovibiles, cum amovibilitas non tollat, quin habeant curam Animarum, uti ratiocinatur *Monacell. loco allegato num. 20.* & paupertas non excusat ab applicatione pro Populo, ut in terminis Parochorum, non habentium congruam resolvit hæc Sacra Congregatio in *Forosempronien. Missa Parochialis* 8. *Februarii* 1716. *lib. 66. Decret. fol. 55. à tergo*, quæ etiam Sacra Congregatio resolvit celebrantibus Missam Conventualem esse debitam eleemosynam per modum distributionis, & eandem esse persolvendam ex redditibus Capituli, uti videre est in

Burgii S. Domini Missa Conventualis 16. *Maji* 1716. *lib. 66. Decret. fol. 223. à tergo.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- 4 I. An Dignitates, Canonici, Mansionarii, & Cappellani Capituli, qui omnes ex usu, & consuetudine tenentur celebrare in Cathedrali Ecclesia Missas Conventuales, teneantur ad easdem applicandas pro Benefactoribus, & quatenus affirmativè.
- 5 II. An celebrantibus, & applicantibus Missas Conventuales solvenda sit eleemosyna à Capitulo, & quatenus affirmativè.
- 6 III. An pro eleemosyna dictarum Missarum Conventualium teneantur contribuere omnes constituentes corpus Capituli, sive sint Sacerdotes, sive Diaconi, sive Subdiaconi, & sive participant, sive non participant de Massa distributionum.
- 7 IV. An supposità obligatione applicationis Missæ Conventualis, teneatur Capitulum in posterum continuare in recitatione Nocturni à mortuis, & in celebratione Missæ cantatæ cum applicatione primà die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus.
- 8 V. An Cappellani Curati amovibilibus à Capitulo deputati pro exercitio curæ Animarum teneantur diebus Dominicis, & festis Missam applicare pro Populo, & quatenus affirmativè.
- 9 VI. An eleemosyna sit iisdem persolvenda ab Archiepiscopo, vel à Capitulo, & quatenus solvenda sit à Capitulo.
- 10 VII. An eleemosyna desumenda sit ex massa distributionum, vel ex fructibus præbende singulorum Canonicorum.
 - Ad primum: Affirmativè.
 - Ad secundum, & tertium: Affirmativè, sed ex massa distributionum.
 - Ad quartum, & quintum: Affirmativè.
 - Ad sextum: Eleemosynam esse persolvendam à Capitulo in casu.
 - Ad septimum: Esse desumendam ex massa distributionum.

Aquipenden. Indulti.

18. Martii, & 1. Aprilis 1719.

SUMMARIUM.

- 1 Fallentia, seu punctatura an debeantur Canonico jubilato, si in Choro non interfit: & num. 5. & 8. & 10.
- 2 Canonicus jubilatus an participare debeat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, & associationum cadaverum si functionibus non interfit: & num. 3. & 9. & 11.
- 4 Anniversaria equiparari videntur distributionibus.
- 6 Canonicus jubilatus an teneatur vel per se, vel per alium ad celebrationem Missæ Conventualis per turmum.
- 7 Canonicus jubilatus an teneatur facere depositum tertie partis fructuum Præbendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii Canonici.

Sess. 22. cap. 3. de Reform.

Propter continuum, & laudabile quadraginta annorum servitium, concessum fuit Canonico Seraphino Indultum jubilationis, sub consueta clausula, ut quamvis in posterum non interserviat, nihilominus fructus omnes, & distributiones quotidianas sui Canonicatus percipere valeat, perinde ac si Choro, & Officiis Divinis personaliter interesset, exortaque subinde controversiâ inter ipsum, & ceteros Canonicos Collegiæ Ecclesiæ Terræ Canini super participatione punctaturarum, quæ fallentia dicuntur, necnon emolumentorum, quæ adventitia dici valeant, cum desumantur ex anniversariis, & associationibus cadaverum, in hypothesi, in qua Canonicus Seraphinus, nec Choro, nec Anniversariis, nec prædictis associationibus cadaverum interfit, resolvenda idcirco proponuntur dubia infra exponenda.

- 1 Quoad punctaturas, seu fallentias, Sacra hæc Congregatio aliàs resolvit eas non deberi Canonico jubilato, si Choro non interfit, uti habetur in Romana distributionum lib. 30. Decret. fol. 16. & 36. à tergo.

- 2 Quoad Anniversaria, Sacra hæc eadem Congregatio censuit eorum emolumenta deberi Canonico jubilato, in hypothesi, in qua non fuerat à Testatoribus apposta conditio, quod inter præsentem dividerentur, & in hypothesi, in qua immemorabilis fuerat introducta consuetudo, ut Participantes de distributionibus, participarent etiam de Anniversariis, & in his terminis procedit resolutio in *Causa Patavina* 9. Julii 1714. lib. 64. Decret.

- 3 E contra in casu, in quo prædictæ deficiebant circumstantiæ, & in quo concessum fuerat consuetum jubilationis Indultum, cum facultate percipiendi omnes fructus; unâ cum distributionibus quotidianis, perinde ac si jubilatus Choro interesset, Sacra Congregatio censuit non esse jubilatum admittendum ad participandum de eleemosynis Anniversariorum, non obstante, quod Anniversaria videantur æquiparari distributionibus, juxta Textum in cap. unico de Cler. non resid. in 6. & in his terminis procedit resolutio in *Bituntina Anniversariorum* 1. Junii 1679. lib. 30. Decret.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An Canonicus Seraphinus vigore Indulti jubilationis, si Choro non interfit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis, in casu &c.

II. An idem participare debeat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, & associationum cadaverum, si functionibus non interfit, in casu &c.

Dilata, & reproponatur in prima.

Aquipenden. Indulti. Pro adæquata hujus Causæ resolutione mihi fuit ab EE. VV. in proximè præterita Congregatione demandatum, quod præter Decreta, in folio dictæ Congregationis benignè reassumendo, allegata, perquirerem, an alia in Regestis hujus Sacræ Congregationis reperirentur, quæ ad rem 5 facere possent. Quoad punctum itaque Canonici, qui obtinuit Indultum jubilationis, an, si Choro non interfit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis, invenio, quod in quadam *Causa Reatina distributionum* injunctum quoque fuit tunc temporis Secretario, ut præcedentia Decreta uniret, factâque Decretorum unione,

ne,

ne, & proposito dubio: *An Canonico jubilato debeantur fallentia Canonorum absentium, si Choro non interfuit*, responsum fuit affirmativè, dummodò non obstant Constitutiones particulares, & consuetudo Ecclesie, uti videri potest in cit. *Reatina distributionum* 19. Aprilis 1692. fol. 41. à tergo, lib. 42. Decret.

Invenio quoque, quod in alia *Causa Aquipendii Jubilationis*, quæ proposita fuit in Congregatione habita die 2. Martii 1697. & resoluta in subsequenti Congregatione habita die 23. ejusdem mensis, & eodem anno, tria fuerunt dubia disputata, primum, *an Canonicus jubilatus teneretur vel per se, vel per alium ad celebrationem Missæ Conventualis per turnum, & huic* 6 dubio responsum fuit negativè. Fuit ulterius propositum secundum dubium, *An idem Canonicus teneretur facere depositum tertiæ partis fructuum Præbendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii Canonici, & huic dubio responsum fuit* 7 affirmativè, tertium denique dubium propositum fuit, *an idem Canonicus participare posset de distributionibus, quas ponunt in massa cæteri Canonici, sive ipse sit præsens, sive absens à Choro, & huic dubio responsum fuit affirmativè, etiam quoad fallentias, nisi obstant statutum, seu consuetudo;* 8 uti videre est pag. 85. pag. III. lib. 47. Decret.

9 Quoad alium verò punctum, *an Canonici jubilati participare debeant de emolumentis adventitiis Anniversariorum, associationum cadaverum, si functionibus non interfuit*, invenio, quod in quadam causa *Novariensis jubilationis*, quæ fuit proposita die 2. Octobris 1677. disputatum fuit, *an duo Canonici jubilati Collegiata S. Gaudentii Civitatis Novariæ frui deberent emolumentis Anniversariorum, quæ fiunt intrà annum, licet non assisterent;* & dubio responsum fuit affirmativè; cumque in quadam causa *Bituntina Anniversariorum* 1. Julii 1679. Sacra hæc Congregatio respondisset, jubilatum non esse admittendum ad participandum de emolumentis Anniversariorum, uti relatatum fuit in alio precedenti folio, novus à Capitulo Collegiata S. Gaudentii Civitatis Novariæ habitus est ad hanc Sacram Congregationem in recursus, allegatoque causa Bituntinæ exemplo, iterum proposi-

tum fuit dubium, *an Canonici jubilati frui deberent emolumentis Anniversariorum, quæ fiunt intrà annum, quamvis non assistant, itaut standum esset, vel recedendum à decisis, & Sacra Congregatio die 29. Novembris 1681. stetit in decisis quoad Anniversaria fixa, & in quibus non est cautum à Testatoribus, ut interessentes tantum participare deberent, quemadmodum habetur lib. 22. Decret. fol. 44.*

Hisstantibus, onus erit EE. VV. discernere.

10 I. *An Canonicus Seraphinus vigore Indulti jubilationis, si Choro non interfuit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis, in casu.*

11 II. *An idem participare debeat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, & associationum cadaverum, si functionibus non interfuit, in casu &c.*

Ad primum: *Affirmativè, & amplius.*

Ad secundum: *Affirmativè ad primam partem dummodo non obstat voluntas Testatoris, vel dantis, & ad secundam partem negativè.*

Ordinis S. Francisci.

18. Martii 1719.

SUMMARIUM.

- 1 *Syndici Ordinis S. Francisci habent facultatem à Summo Pontifice alienandi mobilia, & immobilia Fratribus sub modo licito relicta.*
- 2 *An in alienationibus bonorum Patribus Ordinis S. Francisci relictorum, quæ fiunt ex necessitate juris necessarium sit Beneplacitum Apostolicum.*
- 3 *Syndicus Ordinis S. Francisci, ad hoc ut alienare possit mobilia pretiosa Ecclesie incorporata, requiritur Beneplacitum Apostolicum; quoad omnes verò alias res non potest procedere ad venditionem nisi prævia Edictorum affixione, ut venditio fiat majori oblatori.*

Seff. 25. de Regul. & Monial. cap. 3.

Provincia Reformatæ S. Francisci Familie Cismontanæ exponunt, quod à suis Syndicis Apostolicis res ipsis relicta vilissimo pretio venduntur, vel quia
Syndici

Syndici eas vendunt favore Propinquorum, vel quia contractus faciunt cum Personis Potentibus, quibus resistere non possunt; auditoque Procuratore Generali, prædicta omnia confirmante, quæritur in præsentem quodnam remedium parandum sit adversus hoc malum, quod non est habendum tanquam malum parvi momenti.

Proponi posset, quod Syndici in posterum non procederent ad bonorum alienationem, nisi petito, & obtento Apostolico Beneplacito, ut sit in alienatione cæterarum rerum ad alias Ecclesias, & loca pia pertinentium.

At loquendo de hoc temperamento, non levis urget difficultas, & præscindendo à necessitate vendendi, & alienandi, ut Fratrum indigentis succurratur, cum qua necessitate non videtur compatibilis obligatio recurrendi ad Sedem Apostolicam pro obtinendo Beneplacito, Syndici hujus Ordinis habent à Summo Pontifice facultatem alienandi mobilia, & immobilia Fratribus sub modo licito relicta, uti habetur in *Constit. 1. Pauli IV. §. 11. Bull. tom. 1. in Constit. cap. 4. Si dichiara, che noi possiamo servirci del Syndico in due soli atti, il primo de' quali è, che possa ricevere in nome della Sede Apostolica tutte le cose mobili, ed immobili, offerte, donate, o lasciate à Frati in testamento. Il secondo è, che possa a nome di detta Sede Apostolica vendere, alienare, o commutare le cose, delle quali non possono i Frati lecitamente servirsi, e convertire il prezzo per i bisogni de' detti Frati.*

2 Absque eo quod in his alienationibus Apostolicum requiritur Beneplacitum, quia alienatio fit ex necessitate juris, ut in puncto firmat *Fagnan. in cap. Nulli num. 27. & 28. de reb. Eccles. non alien. vel quia bona dici nequeunt Monasteriis incorporata propter incapacitatem eorundem, quemadmodum relatâ hujus Sacræ Congregationis resolutione ponderant Lantusc. in Theatr. Regul. in verbo bona temporalia num. 7. Corrad. in praxi dispens. lib. 9. cap. 1. num. 13. Donat. in praxi Regul. tom. 1. tract. 14. quest. 67.*

Excluso hoc temperamento, reliquum est, ut videatur, an præcipiendum sit, ut Syndici ad alienationes non procedant, nisi prævia Edictorum affixione; quid-

quid enim sit, an hæc solemnitas ab aula recesserit, quando agitur de alienatione rerum ad Pupillos, & Minores pertinentium, hoc unum certum est, quod cautela prædicta demandatur ab hac Sacra Congregatione, quando conceditur licentia locandi, vel concedendi in emphiteusim bona Ecclesiastica.

His stantibus, onus erit EE. VV. discernere.

An, & quale temperamentum sit capiendum, in casu &c.

3 Quoad mobilia pretiosa Ecclesiæ incorporata esse necessarium Beneplacitum Apostolicum, quo verò ad omnes alias res non posse Syndicus procedere ad venditionem nisi prævia Edictorum Affixione, ut venditio fiat majori oblato.

Tarantasiensis.

22. Aprilis 1719.

SUMMARIUM.

- 1 *Parocho de Oblationibus à Fidelibus exteris, & non Parochianis, alicui Oratorio, vel Cappella rurali relicta non debetur aliqua portio.*
- 2 *Universitati, aut Procuratori piorum operum ab eadem constituto licet de Oblationibus à Fidelibus exteris, & non Parochianis alicui Oratorio, vel Cappella rurali relicta, dictum Oratorium, aut Cappellam ampliare, illamque in forma publicæ Ecclesiæ redigere, dissentiente Parocho.*
- 3 *Pro celebratione missæ quotidianæ in dicto Oratorio, aut Cappella in Ecclesiam erigenda, non licet eidem Universitati, sed iste deputandus est ab Ordinario.*

Sess. 22. cap. 9. de Reform.

Occasione cujusdam saluberrimæ aquæ, quæ à quodam Monte scaturire coepit in finibus Ducatus Sabaudia, & signanter in Comitatu Tarantasiæ ad cujus aquæ potum finitimarum gentium factus est, & fit concursus, constructum fuit quoddam Oratorium B. Mariæ Virgini dicatum; cumque subinde actum fuerit de eodem in Ecclesiam ampliando, nec non de erigendo Hospitali, quod

quod certè esset maximopere proficuum, ut in illud Exteri, & Peregrini se recipere possent, contingit enim aliquando, ut nivibus, & glacie homines illis in locis opprimantur, & vita priventur, quemadmodum legitur in actis Tarantasiensis Ecclesiæ Lugduni editis anno 1697. fol. 140. ibi, *Verùm quoniam in hac nostra Diocesi aliquando accidit homines vitâ privari, sive ex altissimorum Montium præcipitiis, sive opprimi nivibus, aut glacie, exorta est controversia inter Communitatem, & Homines Pagi Peysei, & dicti Pagi Parochum tum super oblationibus, tum super erectione Hospitalis, causâque ad hanc Sacram Congregationem devolutâ, dignabuntur EE. VV. decernere.*

1 I. *An Parocho Peysei de obligationibus à Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio rurali B. Mariæ Virginis relictiis debeat aliqua portio in casu &c.*

2 II. *An Universitati Peysei, & Procuratori piorum operum ab eadem constituto, liceat cum dictis oblationibus ampliare dictum Oratorium, illudque in forma publicæ Ecclesiæ redigere, dissentiente Parocho in casu &c.*

III. *An eidem Universitati cum dictis oblationibus pro commodo Peregrinorum, & Exteriorum ad dictum Oratorium confluentium liceat erigere Hospitale, etiam dissentiente Parocho, in casu &c.*

3 IV. *An pro celebratione Missæ quotidianæ in dicto Oratorio in Ecclesiâ erigendo, & pro inseriando dicto Hospitali, liceat eidem Universitati deputare Cappellanum independentem à Parocho, in casu &c.*

Ad primum: *Negativè.*

Ad secundum: *Affirmativè juxta modum.*

Ad tertium: *Dilata.*

Ad quartum: *Negativè, & Sacerdos deputetur ab Ordinario.*

Bisuntina.

22. Aprilis 1719.

S U M M A R I U M.

1 *Clamans adversus fures, prævidendo, quod si caperentur ultimo poterant supplicio multari non est irregularis, licet deinde fures à Judice, vel à circumstantibus occidantur.*

2 *Irregularitas ex homicidio, quomodo contrahatur?*

3 *Ad incurrendam irregularitatem ex homicidio sufficiens est quodcumque dictum, vel factum quod dirigatur, sive ordinetur ad homicidium inde secutum.*

4 *Mandans alteri ut fures insequatur, si isti postea à Judice ultimo supplicio plectantur, est irregularis.*

5 *Dispensatio ab irregularitate contracta occasione militiae assumptæ ab aliquo obrenta sub expressione, quod neminem occiderat, aut mutilaverat, an ei suffragetur si mandaverit Officiali, ut fures insequeretur; qui capti fuerant postea à Judice ultimi supplicii pœna affecti.*

Sess. 14. cap. 7. de Reform.

Clemens Joseph Pollet de Chintre Bisuntinæ Diocesis, cupiens adscribi militiæ Clericali, petiit, & obtinuit à Sede Apostolica dispensationem ab irregularitate, quam incurrerat, ex eo quod militiæ sæculari nomen dederat, & arma pro sui Principis servitio gesserat, nemine tamen interfecto, aut mutilato. Quia verò occasione, qua ipse erat Dux, seu Officialis subalternus cohortis militum præfidiariorum in quadam Arce, habuit in mandatis à suo Superiore, ut quosdam insequeretur, qui ad furandum illuc advenerant, alteri mandavit Officiali, ut hæc adimpleret, & hic eos insecutus apprehendit, & ad carceres publicos duxit, & capti subindè per Judices Regios damnati fuerunt, & ultimâ supplicii pœnâ affecti, stimulis conscientiæ agiturus, dubitat, an dispensatio obtenta sub ea expressione, quod neminem occiderat, aut mutilaverat sibi prodesse possit.

Pro affirmativa facit, quod non obstantibus his, quæ supra fuerunt insinuata, nunquam dici potest, quod aliquem occiderit, seu mutilaverit, quo admissò, sequi videtur, dispensationem obtentam eidem debere esse proficuum; & multò magis, cum Orator nullum dederit suffragium super occasione eorum, qui capti fuerunt, in quibus terminis videtur cessare irregularitas, qua cessante, non alia remanere potest irregularitas, quam illa contracta occasione militiae assumptæ, quæ per dispensationem Apostolicam fuit jam

jam de medio sublata, & interminis ejus, qui clamorem extulit adversus fures, prævidendo, quod si caperentur, ultimo poterant supplicio mulctari, quod ab illo non contrahatur irregularitas, licet deinde fures à Judice, vel à circumstantibus occidantur, docet *Del Bene inter tract. moral. tract. 6. de comit. seu parlam. dubit. 8. num. 21. & seqq.*

- 2 Pro negativa verò opinione facit, quod irregularitas ex homicidio contrahitur, aut facto, aut præcepto, aut consilio, juxta *Textum in can. si quis viduam dist. 50. & concordat Textus in cap. scut, §. Clericos, ibi: & illos qui consilium dederunt, & in cap. significasti il secundo, ibi: neque ipse studio, consilio, vel mandato; titulo de homicidio voluntario, vel casuali, & notabilis est glossa in citat. cap. scut, §. consilium, ibi: & sic distingue circa hanc materiam, aut committitur homicidium voluntate, aut casu, aut necessitate. Si voluntate, quod fit tribus modis, facto, præcepto, & consilio. In quocunque istorum casuum, qui committit homicidium, non solum non debet promoveri, sed in perpetuum debet deponi. Si autem irregularitas ex homicidio contrahitur, non solum facto, sed etiam præcepto, atque consilio, videtur, quod Orator eam incurrerit statim ac alteri Officiali demandavit, ut hostes furantes insequeretur, qui deinde ad mortem damnati sunt, cum ad incurendam in his terminis irregularitatem sufficiens reputetur quodcunque dictum, vel factum, quod dirigatur, sive ordinetur ad homicidium inde secutum, quemadmodum post Navarrum, & Avilam docet *Piringh. ad tit. Decret. de homicidio voluntario sect. 4. §. 1. sub n. 91.* in quo rerum themate dispensatio obtenta Oratori suffragari non posset.*
- 3 Additur, quod si Orator ipse insecutus fuisset furantes, eosque apprehendisset, iidemque subinde morte mulctati fuissent, irregularis evasisse dici posset ex homicidio secuto. Idem ergo judicium ferendum esse videtur, etiam in hypothesi, in qua Orator non est insecutus, sed alteri mandavit, ut fures insequeretur, qui postmodum à Judicibus ultimo fuerunt affecti supplicio, uti probat *Textus in cap. is, qui de homicidio in 6.*

His positis, dignabuntur EE. VV. discernere.

Pars VI.

- 5 *An Oratori suffragetur obtenta dispensatio, in casu &c.*
Negativè.

Antequexen. in Indiis Occidentalibus.

22. Aprilis 1719.

SUMMARIUM.

- 1 *Episcopus indicere potest Festum de præcepto in sua Diœcesi de consensu Capituli; an verò sit necessarius consensus Populi? vide ibi.*

Seff. 25. de Regul. cap. 12.

Episopus Antequexen. in Indiis Occidentalibus literas dedit Sanctissimo Domino Nostro, in quibus exposuit, quòd in sua Civitate plurimæ fiebant processiones tempore Quadragesimæ, & signanter in hebdomada majori, & quod præsertim tempore noctis, cum functiones illæ ad multam noctem producerentur, scandala sequebantur, & mala, quæ non licet homini loqui, nedum in vicis, & plateis, sed etiam in ipsis Ecclesiis, & quòd idcirco ipse prohibuit processiones tempore Quadragesimæ, exceptis duabus in feria sexta majoris hebdomadæ, latâ lege, quòd feriâ quintâ in Cœna Domini omnes Ecclesiæ clauderentur hora nonâ post meridiem, & quod demum spatio quindecim annorum, hæc omnia feliciter, & cum plausu executioni mandata sunt, cum populus non sit duræ cervicis, nec domus sit exasperans.

In iisdem quoque literis exponitur, quod ad majorem Dei gloriam, adhibito consilio, & consensu Capituli Cathedralis Ecclesiæ, & Magistratum, præcepit, ut dies Expectationis Beatissimæ Virginis Mariæ, qui magnâ cum celebritate recolitur, habeatur, & sit festivus de præcepto; cumque Episcopus Summo Pontifici exoraverit pro horum omnium confirmatione, & à Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, in præsentem agendum est, an gesta ab Episcopo sint auctoritate Apostolicâ confirmanda.

- 1 Quoad diem itaque festum de præcepto Expectationis Beatæ Mariæ Virginis,

Fff

pro

pro quo à Sacrorum Rituum Congregatione concessum fuit nonnullis Diœcesibus Officium particulare, de jure communi, sicuti potest Summus Pontifex festum indicare de præcepto in universa Ecclesia, ita potest Episcopus hoc ipsum facere in sua Diœcesi, accedente consensu Cleri, & Populi, uti probat *Textus in can. pronuncianum de consecrat. dist. 3. & in cap. conquestus de feriis*, & licet nonnulli Doctores dicant consensum populi de consuetudine amplius non requiri, omnes tamen agnoscunt necessitatem consensu Capituli, *Azor. instit. moral. tract. 27. lib. 1. cap. 26. quest. 1. & 2. Diana in edit. coordinat. tom. 3. tract. 3. resol. 89. num. 2.* & quoad Bullam 291. Urbani VIII., in qua dies festi statuuntur, non prohibetur Ordinariis aliorum festorum indictione, sed tantummodo iidem admonentur, ut à dicta indictione novorum festorum de præcepto studeant, quantum fieri potest, abstinere.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo precibus sit annuendum. Affirmativè.

Comen. Distributionum.

6. Maji 1719.

S U M M A R I U M.

- I *Erectis in Ecclesia Cathedrali nonnullis Mansionariis à Fundatore ad formam aliarum Mansionariarum, prius erectarum ab alio Fundatore; Mansionarii secundæ erectionis tenentur ad omnia onera, ad quæ tenentur Mansionarii primæ erectionis, & participare debent de omnibus emolumentis, prout participant primi Mansionarii; & quæ sint hujusmodi onera? Vide prout in corpore.*

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

ANno 1618. fuit erectum, & fundatum in Cathedrali Ecclesia Comensi ab Abbate Marco Gallio in signum Collegium octo Mansionariorum, qui inservire deberent eidem Cathedrali diebus festis, & adjectis nonnullis aliis legibus, & Constitutionibus, facultate sibi reserva-

tâ eas pro suo arbitrio mutandi, & moderandi, & inter alias hæc aderat, quòd videlicet ipse Abbas, & ejus Successores retinere possent penès se unum ex dictis Mansionariis, qui, Patrono commorante in Civitate Comi, vel in ejus districtu, non teneretur Ecclesiæ inservire, nisi in diebus festis de præcepto, & processionibus interesse, & Patrono absente à Civitate, aut districtu, deberet ille esse liber, & immunis à servitio, ita tamen, ut tempore permanentiæ apud Patronum absentem haberi deberet, ac si præsens esset in Choro.

Anno 1625. Pius Fundator auxit dotem favore Collegii Mansionariorum, & utendo memoratâ facultate sibi reservatâ, eosdem obligavit ad residentiam, & interessentiam quotidianam servitio Ecclesiæ Cathedralis, & abrogavit jus, quòd sibi, & successoribus asseruerat, retinendi penès se Mansionarium, qui, hoc minimè obstante, haberi deberet, ac si præsens esset in Choro juxta ea, quæ supra dicta sunt.

Anno 1632. Marcus Abbas Gallius, constituto novo dotis augmento, binos alios addidit Mansionarios, impositâ iterum tam his, quàm aliis obligatione perpetuæ residentiæ, & interessentiam Divinis Officiis, & in eo, quòd attinet ad facultatem retinendi penès se Mansionarium, sic disposuit: *Che sia lecito al suddetto Illustrissimo Fondatore tenere appresso di sè, ed in suo servizio uno di detti Mansionarii, qual mentre starà al detto servizio, sia esente, e libero dalla residenza, & da qualsivoglia altro carico imposto a' detti Mansionarii, eccetto, che dall' obbligo della sua contingente parte delle Messe. Ordina tuttavia, che detto Mansionario, benchè assente dal Coro, ed esente, come sopra, debba essere riputato presente, e debba godere il corpo del Benefizio, e delle distribuzioni quotidiane, frutti, redditi, ed emolumentis, che godono quelli, che attualmente risiedono, come se ancor esso attualmente, e quotidianamente risedesse.*

Anno 1683. Marchio Jacobus Gallius hæredem instituit fabricam Ecclesiæ Cathedralis Comi, & inter cætera demandavit, quòd ex suis bonis erigerentur bini alii Mansionariatus uniendi, aggregandi aliis decem Mansionariis ab Abba-

te

te Marco Gallio erectis, & fundatis: *volendo, che detti due Mansionarij siano tenuti offerware, e fare tutto ciò, che fanno, ed offerwano li suddetti dieci, come se anch' essi fossero stati fondati dal detto quondam Signor Abbate Marco nella di lui fondazione, fuori che circa l'applicazione del Santissimo Sacrificio della Messa; & sub hac lege fuerunt anno 1689. nova hæc Beneficia ab Ordinario erecta.*

I Ad alterum ex his Mansionariatus fundatum à Marchione Jacobo Gallio, nuper assumptus fuit Sacerdos Ptolemæus Pila, negotiorum gestor, five agens Ducis Francisci Gallii Patrioni, exortisque inter ipsum, & alios Mansionarios nonnullis controversiis, iisdemque ad hanc Sacram Congregationem delatis, ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

I. *An duo Mansionarii fundati per Marchionem Jacobum Gallium teneantur reside- re, ac interesse Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, sicuti tenentur alii Mansionarii prius erecti per Abbatem Marcum Gallium, in casu &c.*

II. *An redditus annuus per D. Marchionem Jacobum relictus pro unoquoque ex dictis duobus Mansionariis sit in fundatione partim destinatus pro Præbenda, & partim pro distributionibus quotidianis ad formam aliorum Mansionariatuum erectorum per Abbatem Marcum in casu &c.*

III. *An Sacerdos Ptolemæus Pila unus ex dictis duobus Mansionariis fundatis per Marchionem Jacobum pro eo tempore, quo est addictus servitio, seu gerit negotia D. Ducis Alberti teneatur ad residentiam, ac interessentiam, sicuti cæteri Mansionarii, in casu &c. & quatenus negativè.*

IV. *An participare debeat de distributionibus, necnon fallentiis, seu punctaturis omnium aliorum Mansionariorum, in casu &c.*

V. *An etiam de omnibus, & quibuscunque emolumentis tam non fixis, vel extraordinariis, quàm fixis, & ordinariis, quæ percipiuntur à Collegio Mansionariorum in exequiis mortuorum, ac in aliis similibus functionibus in casu &c.*

VI. *An pro eo quoque tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum non interfuit Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus, sit admittendus ad participationem di-*

Pars VI.

tributionum, & fallentiarum aliorum Mansionariorum, in casu &c.

VII. *Quatenus verò affirmativè ad tertium dubium. An pro eo tempore, quo non interest Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus amittat distributiones quotidianas, & ad cujus favorem ista cedere debeant, in casu &c.*

VIII. *An pro eo tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum defecit in supradicta interessentia à Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus teneatur restituere pecuniam exactam respectu portionis destinata pro distributionibus quotidianis.*

IX. *Quo verò ad alteram portionem destinatam pro Præbenda, an intret dispositio Sac. Canc. Trid. cap. 12. sess. 24. de Reform. seu potius sit locus pœne injunctæ per Abbatem Marcum Gallium in cap. 5. instrumenti fundationis anni 1632. & quomodo sit providendum, in casu &c.*

X. *An dicti duo Mansionarii erecti per Marchionem Jacobum debeant in posterum gaudere de utilibus librarum trium millium relictarum in Testamento dicti Marchionis Collegio Mansionariorum, necnon debuerint illis gaudere etiam pro tempore præterito, in casu.*

XI. *An redditus relictus per Marchionem Jacobum pro dictis duobus Mansionariatus debeant in posterum poni in communi massa cum redditibus Collegii Mansionariorum fundati per Abbatem Marcum, in casu &c.*

XII. *An iidem redditus sint exigendi à dictis duobus Mansionariis, seu potius à Canepario Collegii ad hoc, ut quoad ratam destinatam pro distributionibus quotidianis distribuuntur juxta præstitum Ecclesiæ servitium, in casu &c.*

Ad primum, secundum, & tertium: *Affirmativè, & amplius*

Ad quartum, quintum, & sextum: *Satis provisum in tertio.*

Ad septimum: *Ad primam dubii partem affirmativè, & ad secundam servetur dispositio Abbatis Marci Gallii de anno 1632. & amplius.*

Ad octavum: *Negativè, & amplius.*

Ad nonum: *Negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem, sed in futurum, & amplius.*

Ad decimum: *Affirmativè quoad primam partem, & quoad secundam affirma-*

Fff 2

tivè

tivè pariter excepto Pila, & amplius.

Ad undecimum: *Affirmativè, & amplius.*

Ad duodecimum: *Negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem; Et summa à Canapario deponenda pro distributionibus non excedat summam, quam contribuunt ceteri Mansionarii,*

Narnien. Jurispatronatus.

6. Maji 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 *Patronus Laicus concedere potest loco Religioso juspresentandi absque consensu Episcopi, non verò Ecclesiam, & ejus fabricam, sive titulum, aut proprietatem sine dicto consensu.*
- 2 *Donato jurepatronatus à Patrono unacum Ecclesia Regularibus, intuitu foundationis Conventus, seu Hospitii eorum Religionis; si hujusmodi fundatio, non fuerit exequuta, nec exequi possit, donatio est nulla, & Regulares presentare non possunt; sed presentatio spectat ad Patronum donantem.*

Seff. 25. de Reform. cap. 9.

Petrus de Rapaciolis donavit Patribus Augustinianis Excalceatis juspatronatus sibi competens in Ecclesia Sanctæ Mariæ del Colle, una cum ipsa Ecclesia, & situ eidem contiguo, necnon juspatronatus duorum aliorum Beneficiorum erectorum in Cappella Sanctissimi Crucifixi Ecclesiæ Collegiæ Sancti Nicolai, & intuitu hujus donationis, Patres promiserunt fundare Conventum, seu Hospitium suæ Religionis; Cùmque ante Conventus, seu Hospitii erectionem Beneficia prædicta vacaverint per obitum Joannis Pauli Factoris, Dominicus de Scipiis præsentationem obtinuit à Patribus Augustinianis, & Nicolaus Leander Paternus fuit præsentatus à Petro Rapaciolo, & inter præsentatos exorta est controversia, quis ex ipsis sit ab Ordinario instituendus in dictis Beneficiis.

Pro Dominico facit, quòd ipse est præsentatus à Patribus Donatoriis, quorum jus salvum esse videtur, cùm Donator

post donationem nequeat amplius præsentare.

Pro Nicolao verò Leandro facit, quòd donatio videtur nullitatis vitio laborare, & quatenus esset valida, contenditur eam Patribus suffragari non posse in casu, & ad effectum de quo agitur.

1 Dicitur autem donationem nullitatis vitio laborare, quia quidquid sit, utrum Laici valeant donare Loco Pio sine consensu Episcopi juspresentandi ad Beneficia Ecclesiastica, existimant nihilominus Doctores, quòd illi donare nequeant Ecclesiam, & ejus fabricam, sive titulum, aut proprietatem sine dicto consensu *Barbos. in cap. cum & plantare num. 12. de privilegiis, Tamburin. de jure Abbatum tom. 1. disput. 9. questio 2. nu. 2. Monacell. tom. 4. pag. 10. num. 18.*

2 Dicitur quoque donationem, quatenus esset valida, Patribus suffragari non posse in casu, & ad effectum de quo agitur, quia quidquid sit, an, corrueat modo, corruat donatio, vel potius agendum sit ad oneris implementum; cùm tamen tum ex defectu reddituum, tum ex dissensu Canonicorum, Parochorum, & aliorum Religiosorum, necnon Communitatis, & ab experientia desumatur, impossibilem esse Conventus, sive Hospitii publici foundationem, impossibilitas hæc operari videtur, quòd Patres uti nequeant jure presentandi ipsis cesso sub intuitu, & contemplatione foundationis Conventus, & Hospitii.

Monitis itaque Patribus ad sua jura deducenda, aliisque informantibus, onus erit EE. VV. discernere.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi Sancti Nicolai Colliscepionis in casu &c.

Sustineri nominationem factam favore Nicolai Leandri Paterni.

Maceraten. Jurium Parochialium.

17. Junii 1719.

S U M M A R I U M.

- 1 *Præpositus, irrequisito, & invito Plebano, benedicere nequit in hebdomada majori, seu octava Paschatis Resurrectionis, cum sola,*

stola, vel sine, Domos eidem Plebania subiectas.

- 2 *Neque intervenire potest Funeribus, & associare Cadavera Parochianorum Plebania, ubi non fuerit vocatus, vel à Plebano, vel à Familiaribus, seu Heredibus defuncti.*
- 3 *Neque ubi intervenerit, potest invito Plebano, exigere unum intortitium ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, & apponuntur.*
- 4 *Præpositus, & Clerus tenentur in hebdomada majori, & in nocte Nativitatis intervenire functionibus in Plebania.*
- 5 *Licet Præposito facere secundam processionem Rogationum, & aliis processionibus intervenire, quæ sunt à Plebano, ita tamen ut præcedentia competat Præposito in sola processione, in aliis verò Plebano, & num. 6.*
- 7 *In functionibus explendis in Ecclesiis existentibus intra limites Plebania, vel in aliis locis tertiis, interveniente Plebano, & Præposito, præcedentia debetur Plebano.*
- 8 *Licet Præposito alternativè cum Plebano retinere in ipsius Domo Concionatorem tempore Quadragesimæ.*
- 9 *Licet Præposito celebrare alternatim cum Plebano in ipsius Ecclesia Missas, & Officia Communitatis.*

Seff. 22. cap. 8. de Reform.

IN Terra Urbifalia geminæ extant Ecclesiæ Parochiales, altera sub titulo S. Laurentii, altera sub titulo S. Georgii; Cùmque inter Parochos harum Parochiarum exorta fuerint controversiæ, quæ non potuerunt ab Episcopo Maceratenfi componi in actu visitationis, deventum fuit ad subscriptionem sequentium dubiorum, pro quorum resolutione, ex iuribus ab utraque parte circumferendis, supplicatur.

- 1 *I. An liceat Præposito S. Georgii Terra Urbifalia, irrequisito, & invito Plebano Ecclesia S. Laurentii, benedicere in hebdomada majori, seu in octava Paschatis Resurrectionis cum stola, vel sine Domos eidem Plebania subiectas in casu &c.*
- 2 *II. An eidem Præposito liceat intervenire Funeribus, & associare Cadavera Parochianorum Plebania S. Laurentii, ubi non fuerit*

vocatus, vel à Plebano, vel à Familiaribus, seu Heredibus defuncti.

- 3 *III. An, ubi intervenerit, possit invito Plebano exigere unum intortitium ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, & apponuntur, vel potius dicto Præposito dictum intortitium tradi debeat ab heredibus defuncti.*
 - 4 *IV. An dictus Præpositus, & Clerus teneantur in hebdomada majori; & in nocte Nativitatis, & in aliis Festivitatibus interesse functionibus in dicta Plebania.*
 - 5 *V. An, & quomodo liceat Præposito peragere Processionem, & in ea exercere functiones solitas in altero ex diebus Rogationum.*
 - 6 *VI. An, & quomodo in aliis solitis processionibus liceat Præposito intervenire cum Plebano in casu &c.*
 - 7 *VII. An, & cui in functionibus explendis in Ecclesiis existentibus intra limites Plebania, vel in aliis locis tertiis, interveniente Plebano, & Præposito, præcedentia debetur in casu &c.*
 - 8 *VIII. An liceat Præposito prædicto alternativè cum Plebano retinere in ipsius Domo Concionatorem tempore Quadragesimæ.*
 - 9 *IX. An, & quomodo liceat Præposito celebrare in ipsius Ecclesia Missas, & Officia Communitatis.*
- X. An, & cui competat Jus deputandi Quæstutores in Quadragesima pro eleemosynis Animarum purgantium.*
- XI. An Missa cum dictis eleemosynis celebranda, celebrari debeant in Ecclesia Plebania Sancti Laurentii, vel in altera Præpositura.*
- XII. An illi, qui à Præposito Sacramenta recipiunt, teneantur pro fructibus recollectis in Prædiis Plebania subiectis, solvere decimas Plebano in casu &c.*
- Ad primum: secundum, & tertium: Negativè.
- Ad quartum: Affirmativè in hebdomada majori, & nocte Nativitatis.
- Ad quintum, & sextum: Licere Præposito facere secundam processionem Rogationum, & aliis processionibus intervenire, quæ sunt à Plebano, ita tamen, ut præcedentia competat Præposito in sola processione, in aliis verò Plebano.
- Ad septimum: Deberi præcedentiam Plebano.
- Ad octavum: Affirmativè.
- Ad nonum: Affirmativè, sed alternatim.
- Ad

Ad decimum, & undecimum: *Servandum esse decretum Visitatoris, donec aliter ab Episcopo statutum fuerit.*

Ad duodecimum: *Dilata, & examinentur hinc inde Testes.*

Regien.

5. Augusti 1719.

SUMMARIUM.

- 1 *Confraternitas erecta in Ecclesia Collegiata adimplere nequit onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta median-
tibus Presbyteris exteris sibi benevolis
etiam annuente, & permittente Archi-
presbytero, & Parocho, sed tenetur uti
ministerio Canonicorum Ecclesia Colle-
giata.*
- 2 *Iidem Canonici tempore celebrationis Mis-
sarum cantatarum celebrandarum in Al-
tari Confraternitatis non recedendo ab
eorum Choro, possunt ibidem Missis can-
tatis assistere.*
- 3 *Dictis Canonici pro dictis Missis tam le-
ctis, quam cantatis praestanda est eleemo-
syna juxta morem Loci.*
- 4 *Confraternitas nequit infra annum in ejus
Altari exponere publicam venerationi San-
ctissimi Eucharistiae Sacramentum de-
licentia solius Parochi, sed requiritur li-
centia Episcopi.*
- 5 *Confratres etiam annuente, & permitten-
te Archipresbytero nequeunt facere pro-
cessionem intra, & extra Ecclesiam Colle-
giatam sine interventu Canonicorum,
dummodo non agatur de processibus,
quae fiunt ex instituto Confraternitatis,
in quibus sufficit, quod Canonici sint in-
vitati.*
- 6 *Via processionum, quae fiunt extra Eccle-
siam Collegiatam, & per Parochiam à
Confratribus determinanda est à Prae-
feto Chori interveniente Capitulo.*
- 7 *Dicta Confraternitas etiam permittente,
Archipresbytero nequit erigere in dictis
processionibus propriam Crucem.*
- 8 *Neque potest de licentia Archipresbyteri
pulsari facere organa, & campanas dictae
Ecclesiae Collegiatae, sed requiritur etiam
consensus Canonicorum.*
- 9 *Confratres permittente Archipresbytero,
& Parocho nequeunt impedire Canoni-*

*cis celebrationem Missarum in eorum Al-
tari.*

10 *Canonici non tenentur concurrere ad ma-
nutentionem Altaris, seu Cappella Con-
fraternitatis.*

11 *Archipresbyter, & Canonici tenentur ap-
plicare Missam Conventualem pro Bene-
factoribus.*

Seff. 22. cap. 8. de Reform.

Alphonfus Gonzaga Comes Novel-
lariae obtinuit à S. Pio Quinto an-
no 1567., quod nova Ecclesia propriis
sumptibus à se aedificanda sub invocatio-
ne, & titulo S. Stephani, erigeretur in
Collegiatam, praevia fundatione octo Ca-
nonicatum, & Archipresbyteratus, cui
tanquam primae dignitati Animarum Cu-
ra commissa fuit. Fuerunt subinde in hanc
Ecclesiam introductae, & receptae duae
Confraternitates, altera sub titulo San-
ctissimi Sacramenti, altera sub instituto
Sanctissimi Rosarii, exortisque contro-
versis inter Canonicos Ecclesiae Colle-
giatae ex una, & Archipresbyterum, &
Confratres Sanctissimi Rosarii, ex altera
partibus, concordata fuerunt sequentia
dubia, ex juribus circumferendis ab EE.
VV. resolvenda.

- 1 *I. An annuente, & permittente Archi-
presbytero, & Parocho possit Confraternitas
SS. Rosarii adimplere onera Missarum, &
Anniversariorum sibi injuncta median-
tibus Presbyteris exteris sibi benevolis, sive po-
tius teneatur uti ministerio Canonicorum
Collegiatae, & quatenus affirmativè quoad
secundam partem in casu &c.*
- 2 *II. An praedicti Canonici tempore celebra-
tionis Missarum cantatarum celebrandarum
in eodem Altari non recedendo ab eorum
Choro, possint ibidem Missis cantatis assi-
stere.*
- 3 *III. An, & in qua summa praestanda sit
eleemosyna pro dictis Missis tam lectis, quam
cantatis.*
- 4 *IV. An Confraternitas possit de licentia,
& consensu dicti Parochi exponere infra
annum in Cappella Rosarii publicam venera-
tionem Sanctissimi Eucharistiae Sacramen-
tum, sive potius requiratur licentia Ordina-
rii.*
- 5 *V. An Confratres annuente, & permit-
tente dicto Archipresbytero, facere possint pro-*

processiones intra, & extra Ecclesiam sine
interventu Canoniorum.

6 VI. An, & à quo sit determinanda via
processionum, quæ fiunt extra Ecclesiam, &
per Parochiam.

7 VII. An permittente dicto Archipresbytero
possit dicta Confraternitas erigere in dictis
processionibus propriam Crucem.

8 VIII. An de licentia ejusdem Archipresby-
teri possit dicta Confraternitas pulsari face-
re organa, & campanas dictæ Ecclesiæ, seu
potius circa præmissa requiratur quoque
consensus Canoniorum.

9 IX. An permittente Archipresbytero, &
Parocho possint Confratres impedire Cano-
nicis celebrationem Missarum in eodem Al-
tari Sanctissimi Rosarii, & quatenus nega-
tivè.

10 X. An prædicti Canonici teneantur con-
currere ad mantentionem dicti Altaris, seu
Cappellæ.

11 XI. An prædicti Archipresbyter, & Ca-
nonici teneantur applicare Missam Con-
ventuales pro Benefactoribus in casu &c.

Ad primum: Negativè quoad primam,
& Affirmativè quoad secundam partem.

Ad secundum: Affirmativè, dummodo
non assistant in Sacristia.

Ad tertium: Præstandam esse eleemosy-
nam tam pro Missis lectis, quam pro canta-
tis juxta morem Loci.

Ad quartum: Negativè quoad primam,
& Affirmativè quoad secundam partem.

Ad quintum: Ad primam, & secundam
partem Negativè, dummodo non agatur de
processionibus, quæ fiunt ex instituto Con-
fraternitatis, in quibus sufficit, quod Canonici
sint invitati.

Ad sextum: Esse determinandam à Præ-
fecto Chori interveniente Capitulo.

Ad septimum: Negativè.

Ad octavum: Negativè quoad primam,
& Affirmativè quoad secundam partem.

Ad nonum, & decimum: Negativè.

Ad undecimum: Affirmativè, & am-
plius.

Aquen.

8. Julii 1719.

S U M M A R I U M.

1 Juspatronatus acquisitum ex privilegio
non est confirmandum, & num. 4.

2 Juspatronatus ex simplici privilegio ac-
quisitum fuit revocatum à Concilio.

3 Ad hoc ut Juspatronatus acquiri possit ex
dotis augmento, requiritur, quod dos
assignata sit penitus deperdita.

Sess. 25. cap. 9 de Reform.

Franciscus Maria Ludovicus de Ruve-
re Sanctissimo Domino Nostro sup-
plicavit pro confirmatione Patronatus,
& jurisdictonandi ad Parochialem Ec-
clesiam loci Monasterii, allatâ Bullâ
Alexandri Papæ VI., in qua præceden-
tes concessiones Xysti IV., & Innocen-
tii VIII. favore Joannis de Ruvere, &
ejus successorum Apostolicâ auctoritate
fuerant iterum roboratæ. Remissisque
precibus ad hanc Sacram Congregatio-
nem, illisque relatis inter summaria pre-
cum, die 23. Julii 1718. rescriptum fuit
1 Lectum, seu obtentu, quod agebatur de
jurepatronatus acquisito ex simplici pri-
vilegio, quod per consequens fuit à Con-
cilio Tridentino sublatum sess. 25. cap. 9.
de Reform. uti plenè adnotarunt Gonzalez
super regulam 8. Cancellariæ, Gloss. 16.
num. 98. & seqq. Panimol. decis. 9. an-
not. 3. num. 6. Rot. decis. 907. num. 2. &
seqq. coram Seraphino; absque eo quòd
prodesse posset oblatum à Marchione do-
tis augmentum, ut enim juspatronatus
acquiri valeat ex dotis augmento, oportet,
quod dos assignata fuerit penitus de-
perdita, uti adnotavit Ventrigl. in praxi
par. 2. annot. 1. §. 1. num. 7. & seqq.

Impetratâ autem à Marchione novâ
audientiâ, unâ cum descriptione instan-
tiæ in folio, de viribus præcedentis reso-
lutionis in præsentem est agendum.

Putat autem Marchio locum esse posse
confirmationi juspatronatus ad dictam
Parochialem Monasterii, non obstante
quod de præcedentibus præsentationibus
nullum supersit documentum; deperditæ
quippè

quippè fuerunt scripturæ ex injuria temporum, atque bellorum, uti legitur in informatione Ordinarii; & petitionis fundamentum in hoc potissimum reponitur, quod annui redditus Parochialis non excedunt annua scuta 14.; cùmque prædictus Marchio paratus sit ad eisdem augendos in scutis 30. si juspatronatus acquiratur ex augmento dotis, quando illud ascendit ad medietatem valoris reddituum Beneficii, *Barbos. juris Ecclesiast. universi lib. 3. cap. 12. num. 66. adden. ad Ludovif. decis. 397. in fin. adden. ad Burat. decis. 931. num. 10. Rot. coram. Coccin. decis. 1056. num. 9.* multò fortius augmentum, de quo nunc agitur, videtur, quod haberi debeat pro sufficienti, ad effectum obtinendi petitam confirmationem.

His positis, dignabuntur EE. VV. discernere.

4 *An, & quomodo Oratoris precibus sit anuendum, in casu &c.*

Negative.

Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis
Occidentalibus.

8. Julii 1719.

SUMMARIUM.

- 1 *Nemo promoveri potest ad sacros Ordines, nisi prius legitime constet eum habere Beneficium Ecclesiasticum sufficiens ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium, vel pensionem.* Intellige ut ibi.
- 2 *Ordinatus sine titulo sufficienti non est suspensus; & ministrando, non fit irregularis.* Limita, ut num. 4.
- 3 *Ordinans aliquem sine titulo sufficienti tenetur sic Ordinato alimenta subministrare, donec ille Beneficium Ecclesiasticum consequatur.*
- 5 *Afferuntur exempla, in quibus urgente Ecclesiarum necessitate concessum fuit, ut fieri posset ab Episcopis Ordinatio Clericorum secularium, absque Beneficio, & patrimonio.*
- 6 *Episcopo S. Crucis de la Sierra in Indiis Occidentalibus concessum fuit, ut promoveri valeat ad sacros Ordines in Civitate S. Laurentii de la Branca eos, quos ipse necessarios judicaverit licet nec Benefi-*

cium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant.

Seff. 21. cap. 2. de Reform.

- 1 **L**icet à Sacro Concilio Tridentino *sess. 21. cap. 2. de reform.* statutum fuerit neminem promoveri posse ad sacros Ordines, nisi prius legitime constet eum habere Beneficium Ecclesiasticum sufficiens ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium, vel pensionem, in hypothesi tamen, in qua Episcopus judicaverit, quod obtinens patrimonium, seu pensionem sit ad sacros Ordines assumendus pro necessitate, vel commoditate Ecclesiæ, & antiquorum Canonum poenæ fuerint ibidem à Sacro Concilio innovatæ, non ita quidem, ut Ordinatus sine titulo sufficienti sit suspensus, & ministrando fiat irregularis, juxta *Textum in Can. neminem, & in Can. Sanctorum dist. 70.* sed ita ut ordinans teneatur sic ordinato alimenta subministrare donec ille Beneficium Ecclesiasticum consequatur, juxta *Textum in cap. Cùm secundum de præbendis, & latè disputata ad sensum hujus Sacræ Congregationis per Fagnan. in citat. cap. Cùm secundum n. 63. & seqq., ubi solum sub nu. 68. docet poenam suspensionis Clericum sine titulo sufficienti ordinatum afficere in casu in quo ipse Ordinantem deceperit, falsas producendo probationes super sui tituli congruitate; Et licet interpretando allegatum Textum Concilii Sacræ hæc Congregatio de mense Octobris anni 1589., ut in regeftis lib. 6. pag. 58. plura proposuerit generalia dubia examinanda, inter quæ illud reperitur; *An habens ex propria industria, & honesto labore tantum lucrum, quantum satis est ad vitæ sustentationem, promoveri valeat,* negative respondit.*
- 5 Exempla nihilominus non desunt, in quibus, urgente Ecclesiarum necessitate, concessum fuit, ut fieri posset ab Episcopis ordinatio Clericorum secularium, et si illi nec Beneficium, nec patrimonium obtineant; Et prætermisso quidem exemplo Ecclesiæ Metropolitanæ Florentinæ, in qua usque adhuc viget privilegium ab Eugenio IV. concessum, ut Clerici, qui eidem inservierint spatio decem annorum, Ordinibus sacris initiari subinde valeant,

valeant, licet nec Beneficium, nec patrimonium obtineant, à Summo Pontifice Urbano VIII. die 13. Martii 1640. concessum fuit Alumnis Seminarii Pragenfis, ut Ordines recipere valeant sine titulo Beneficii, aut patrimonii, sed solum ad titulum Missionis, prout ab eodem Pontifice præcedenter concessum fuerat die 18 Maji 1638. Alumnis Collegii de Propaganda Fide. Alumni Collegii Illirici à Gregorio XIII. instituti, & ab Urbano Papa VIII. restaurati in Civitate Lauretana, privilegio potiuntur ordinationis sine Beneficio Ecclesiastico, & patrimonio, nullâ factâ mentione tituli Missionis, ut legitur in privilegio ab eodem Urbano concessio prima Junii 1627. Consimile est privilegium ab eodem Pontifice concessum Collegio Fuldensi pro Scholaribus Germanicæ nationis, nec non Collegio Pragenfi, uti plenius deprehendi valet ex collectione Bullarum, & decretorum Congregationis de Propaganda Fide, impressâ, sed nunquam absolutâ, nec publicatâ.

6 Cohærenter ad hæc, Episcopus Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis Occidentibus, cum in suis literis ad Sanctissimum Dominum Nostrium datis, exposuerit, quod in Civitate Sancti Laurentii de la Baranca, quæ loco alterius Sanctæ Crucis, quæ amplius non existit, subrogata fuit, duo tantum sunt Parochi, & duo Ministri in Cathedrali, Decanus videlicet, & Archidiaconus, quodque nullus superest modus Cappellaniæ, aut Beneficia erigendi, ad quorum titulos Clerici ordinari valeant, & quod tandem impossibile est extraneos advocare, qui ad dictas Regiones accedant, ex quo nullum est hujus Provinciae cum aliis commercium, & sic Sanctitati Sux supplicaverit pro facultate initiandi sacris Ordinibus ejus regionis incolas, licet titulum Beneficii, aut patrimonii non habeant, & multo magis, cum nullum adsit periculum, quod Promoti mendicare conspiciantur, quia nullus in dicta Regione est, qui mendicet, & à Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, disputandum in præsentem proponitur dubium.

An Episcopus Sanctæ Crucis de la Sierra sit indulgendum, ut promovere valeat ad sacros Ordines in Civitate Sancti Laurentii
Pars VI.

de la Baranca eos, quos ipse necessarios judicaverit, licet nec Beneficium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant.

Pro gratia dummodo non excedat numerum duodenarium.

Regien.

5. Augusti 1719.

SUMMARIUM.

- I Reductio oneris Missarum an, & quando sit concedenda, etiam si onus fuerit acceptatum; & an, & quando idem onus non sit transferendum de una, ad aliam Ecclesiam?

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

Julia Cavallotti Zoboli in Testamento condito anno 1595, disposuit, ut Antonius suus Maritus traderet alicui Loco Pio, quoddam Prædium extradotale sibi met in suis nuptiis reservatum, cum onere tamen, quod dictus Locus Pius, sicut supra deputan. & eligen. teneatur, & debeat celebrare, seu celebrari facere in Ecclesia dictarum Monialium, hoc est Monialium Misericordiæ Civitatis Regien. existentium sub gubernio Patrum Minoris Observantiæ Sancti Francisci, tot Missas singulo die, seu singulâ hebdomadâ in perpetuum pro anima dictæ Testatrix, & suorum, prout convenerit dictus Antonius cum Loco Pio, ut supra deputan. & eidem D. Antonio placuerit.

In executionem mentis Julix Uxor, tradidit Antonius Prædium Presbyteris Collegiatae Ecclesiæ Sancti Nicolai Civitatis Regien. cum hoc, quod Collegiata prædicta, seu illius Presbyteri teneantur &c. singulo anno, & singulâ hebdomadâ in perpetuum, etiam ultra centum annos, celebrari facere in Ecclesia Monialium Sanctæ Mariæ della Misericordia Civitatis Regii Missas tres pro anima dictæ Julia, & suorum ad dictam summam per dictum Dominum Antonium redactas, habito respectu ad recolletas, quæ percipiuntur ex dicto Prædio, quas Missas voluit etiam dictus Antonius, quod dicti Præpositi pro tempore dictæ Ecclesiæ minuere valeant eorum arbitrio, habito respectu ad recolletas à dicto

G g g Prædio

Prædium percipien. juxta temporum qualitatem, quia sic &c. & hoc onus fuit nomine Collegiatæ in contractu acceptatum.

Anno 1598. à Presbyteris Ecclesiæ Collegiatæ alienatum fuit Prædium pretio scutorum 213. 52. quod pretium fuit erogatum in emptionem Censuum; cumque redditus Prædii alienati essent in scutis decem annuis, uti constat ex Instrumento venditionis, & pro eleemosyna 159. Missarum, Julii 36. sufficerent, prædicta summa fuit persoluta usque ad annum 1620. sed cum Missarum eleemosyna subinde excreverit, ab anno 1621. usque ad annum 1716. data fuit eleemosyna Juliorum 72. Fratribus Minoris Observantiæ Sancti Francisci, ut Missas à Julia ordinatas celebrarent in Ecclesia Monialium.

Fratres, qui Missas 159. pro dicta eleemosyna in præteritum celebraverunt in Ecclesia memorata, protestati sunt se nolle amplius continuare in dicta celebratione, nisi sibi subministraretur eleemosyna solidorum 30. quod est idem ac dicere unius Julii pro qualibet Missa, cum hæc sit taxa eleemosynæ, quæ viget in Civitate Regien. & nisi ulterius aliquid solvatur Sacrificiæ Monialium pro suppellestilibus; cumque Presbyteri Collegiatæ Ecclesiæ huic Sacræ Congregationi supplicaverint pro oneris, hoc est Missarum reductione, & pro translatione earundem ab Ecclesia Monialium ad propriam Ecclesiam, scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto, qui censuit annuendum esse petitis.

Fundamentum reductionis in hoc consistit, quod scuta 10. quæ ex Prædium à Testatrice relicto retrahebantur, hodie non sufficiunt pro celebratione Missarum 159. itaut sit locus reductioni, & multò magis cum Prædium fuerit non demonstrativè, sed taxativè relictum.

Absque eo quod quidquam faciat, quod onus Missarum fuit à Presbyteris in contractu acceptatum, quia in contractu adest clausula reductionis oneris ad vires reddituum, juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt.

Fundamentum deinde translationis ab Ecclesia Monialium ad Ecclesiam Collegiatam reponitur, primò in abundanti numero Missarum, quæ in Ecclesia Monia-

lium celebrantur, secundò in consensu, tam à Fratribus, quàm à Monialibus præstito in eo quod attinet ad translationem, tertio, ex quo in Collegiatæ Ecclesia sepulta jacent Cadavera Testatricis, & aliorum Familiæ Zoboli.

His stantibus, onus erit EE. VV. discernere:

An, & quomodo sit annuendum petitioni, in casu &c.

Pro reductione ad manualementem, & quoad translationem negativè.

Brundusina Adimplementi.

26. Augusti 1719.

SUMMARIUM.

- 1 Bona relicta Fratribus Cappucinis, & Minoribus strictioris Observantiæ applicantur Rev. Fabricæ.
- 2 Fratres Cappucini, aut Minores strictioris Observantiæ sunt incapaces annuorum relictorum, adjecto onere celebrationis Missarum.
- 3 Fratres Cappucini, & alii, qui bona in communi possidere non possunt, sunt incapaces eleemosynarum manualium Missarum.
- 4 Hæredes se eximere non possunt ab onere adimplementi onerum Missarum, sub obsequio incapacitatis Fratrum.
- 5 Fratres Cappucini, & alii, qui bona in communi possidere non possunt, quid facere debeant, quando ipsis relicta sunt annua legata.
- 6 Relicto annuo legato Cappucinis, aut aliis possidendi bona in communi incapacibus cum onere Missarum hæredes habent libertatem dandi, aut non dandi Fratribus dictum annum legatum, seu celebrare faciendi per illos, aut per alios sibi benevisos Sacerdotes, Missas, & Sacrificia legata.
- 7 Fratres Cappucini, & alii incapaces possidendi bona in communi, an sint incapaces annui legati, annuatim præstandi ab hærede, & an hæres teneatur ad ejus præstationem favore eorundem, & num. 8. 9. & seq.
- 9 Prædicti Fratres nullam possunt habere securitatem, sed debent pendere ab incerto.
- 11 An hæres legatum, seu onus celebrationis Missarum ab Altari Regularium transferri

ferri possit ad Ecclesiam Collegiatam.

- 22 Imposito heredi onere præstandi annuatim certam elemosynam Fratribus Cappucinis, aut Minoribus Observantia, cum onere celebrationis Missarum, quomodo dictus hæres adimplere valeat onus impositum celebrationis Missarum.

Seff. 25. cap. 3. de Regul.

Joannes Vincentius Vitalis in suo ultimo, sub quo decessit, Testamento, hæredem universalem instituit Joannem Angelum fratrem, & eum sequenti onere gravavit: *Esso Testatore vuole, ordina, e commanda, che seguita la sua morte sia tenuto il suo universal' Erede di far celebrare da' Reverendi Padri di detto Venerab. Convento di S. Rocco una Messa cantata per ogni Venerdi dell' anno in perpetuum nell' Altare del Glorioso S. Francesco di Paola &c. con la carità di carlini cinque per ciascheduna Messa, e per fondo di detto Legato, possa, e vaglia, tanto detto Gio: Angelo, quanto li suoi Eredi, fondare uno, o più capitali di censu sicuri corrispondenti alla soddisfazione della predetta carità di Messe cantate in perpetuum, e nella fondazione di detti capitali facienda a suo arbitrio, sia tenuto detto Gio: Angelo, o suoi Eredi farvi intervenire il Procuratore, o Guardiano pro tempore di detto Convento, accio non siano tenuti alla evizione de' capitali, o annualità.*

Patres Conventus S. Rocchi, de quibus in particula Testamenti, sunt Patres strictioris Observantia Sancti Francisci; cumque sub obtentu incapacitatis dictorum Patrum recipiendi prædicta capitalia, seu census Joannes Angelus huic Sacrae Congregationi supplicaverit pro facultate transferendi onus celebrationis Missarum ad Ecclesiam Collegiatam Terræ Liberani, in qua dictus Conventus Patrum Sancti Rocchi existit, nec ullus alius Regularium reperitur Conventus, relatâ ejus instantia inter summaria precum die 17. Decembris 1718. Rescriptum fuit, *Lectum*. Impetratâque subinde novâ audientiâ, una cum descriptione in folio, Joannes Angelus iterum instat pro applicatione Legati favore Ecclesie Collegiatæ, vel quod ad minus præscribatur modus, quo piam sui Authoris dispositionem valeat executioni demandare.

Pars VI.

1 Quo ad dispositiones factas favore Fratrum Cappucinatorum, & Minorum strictioris Observantia, & aliorum Regularium, qui bona in communi possidere non possunt, privilegia Reverendæ Fabricæ sibi vindicant locum, in eorum sequelam, bona, dicto modo relicta, eidem Fabricæ applicantur juxta relata in *Compendio privilegiorum bonæ memoriæ Vespiniæ pag. 25.*

2 Quo ad redditus verò his iisdem Fratribus relictos, adjecto onere celebrationis Missarum in Congregatione habitæ tempore Urbani VIII., resolutum fuit memoratos Fratres esse incapaces horum annuorum relictorum, uti habetur apud *Fagnan. dictæ Congregationis Secretarium in cap. Nimis prava num. 49. & num. 53. de excess. Prælat.*

3 Precedentibus contrariis quo ad elemosynas manuales Missarum, quarum absque dubio Fratres etiam, qui bona in communi possidere non possunt, sunt capaces, uti adnotarunt *Sanchez ad præcept. Decal. lib. 7. cap. 26. num. 49. Barbof. juris Eccles. univers. lib. 3. cap. 27. num. 77. Ad den. ad Burat. decis. 756. nu. 11. Pignat. consult. 16. num. 7. & 8. tom. 3. Torr. de pactis futura successiois lib. 2. cap. 36. num. 75. Rot. decis. 456. num. 15. coram Merlin. decis. 1219. num. 8. decis. 1326. num. pariter 8. coram Emerix jun.*

4 Quia verò permissum esse non debet, sub obtentu incapacitatis Fratrum, ut hæredes se eximant ab onere adimplenti Missarum, uti probat *Textus in L. hæredes in fin. ff. de petit. hæred.*, & ad rem prosequuntur *Corduba in exposit. Regule Sancti Francisci cap. 6. quæst. 7. & quæst. 11. puncto 2. & 4. Redan. de Spoliis Eccles. quæst. 8. num. 47.*, & durum esse videretur Fratres arcere à perceptione reddituum assignatorum cum onere celebrationis Missarum per modum saltem puræ, & simplicis elemosynæ:

5 Statutum fuit, ut solemnis à Fratribus emittatur protestatio subsignatâ sigillo Conventus, & in ejus libris inferenda, & ad Hæredes, sive Executores transmittenda, in qua declarent se nullum jus sibi vindicare, aut asserere ex prædictis Legatis, seu relictis, juxta expressum monitum S. Bonaventuræ in libello Apologético, seu excusatorio contra eos, qui Mi-

Ggg 2 norum

norum Ordini aduersantur, uti habetur lib. 2. *Opuscul. quæst. 9.*

- 6 Firmâ interea remanente libertate apud Hæredes dandi, aut non dandi Fratribus prædictos annuos redditus, quod est idem ac dicere celebrare faciendi per illos, aut per alios sibi benevolos Sacerdotes, Missas, & Sacrificia legata uti probat *Textus in cap. Exiit, S. Si verò de verb. signif. in 6. ibi, ad qua Legata solvenda tam Hæredes Testatorum, quam Executores se liberales exhibeant, & habetur in Compendio privilegiorum Fabricæ pag. 72. & pag. 74. & præcedentes decisiones modificando, firmavit Rot. in citata decis. 1326. num. 8. & seqq. coram Emerix juniore, ad cuius postremæ decisionis normam datum fuit ab eadem Rota votum Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium, à qua fuerat pro voto requisita, uti colligitur ex tenore voti impressi apud Piton. *discept. Eccles. tom. 1. discept. 2. num. 53.* quod votum eadem Sacra Congregatio complexa est, & Sanctæ memoriæ Clemens X. resolutionem Sacræ Congregationis confirmavit per literas Apostolicas in forma Brevis impressas apud Matthæuc. in suo *Officiali cap. 30. num. 12.**

Factaque Commissariis, & Ministris Fabricæ expressâ prohibitionem admittendi compositiones super Legatis Fratribus factis cum onere Missarum, & Officiorum, præter quam quo ad annuas præstationes duorum annorum decursorum à die obitus Testatorum, quas etiam integraliter recipere debent, & Reverendæ Fabricæ applicare, salvo semper capitali, seu proprietate, ut hæredes, vel debitores, qui primis duobus annis non adimpleverunt, possint, si velint, futuris temporibus dare Fratribus annua Legata titulo eleemosynæ, juxta decreta Sacræ Congregationis Fabricæ impressa apud R. P. D. Petram ad *Constitutiones Apostolicas tom. 2. pag. 463. & seqq.*

- 7 Hæc sunt, quæ pro materiæ delucidatione, reverenter insinuanda existimavi, sed cum in casu præsentis non agatur de censibus, seu pecuniis investendis, quæ fuerint Fratribus relicta cum onere Missarum, sed de onere à Testatore imposito, & hæredem afficiente *sia tenuto il suo universal' Erede di far celebrare da' Re-*

verendi Padri &c. una Messa cantata per ogni Venerdì dell' anno in perpetuum, hinc oritur rationabilis dubitatio, an Fratres sint consimilis Legati capaces, & an hæres teneatur ad ejus præstationem favore eorumdem.

- 8 Facit pro affirmativa, quod disputato in hac Sacra Congregatione in quadam *Causa Aprutina Legati 29. Februarii 1677.* dubio, an Legatum sequentibus verbis conceptum sustineretur, *item dice di aver a censo ducati cento ottanta, lascia di ragione di Legato, che l'infra scritto Erede, e successori in infinitum debbano conli frutti di quelli farne celebrare quattro Anniversarij l'anno nella Chiesa di S. Maria de' Lumi da' Frati Zoccolanti &c.* fuit affirmativè resolutum; Et consimilis pariter prodiit ab hac Sacra Congregatione resolutio in *Isernien. Legati 10. Junii 1684.* Cum etenim ageretur de Testamento sequentibus verbis concepto *lascio, che detti miei Eredi facciano celebrare quaranta Messe l'anno all' Altare di S. Maria Maddalena nella Chiesa di S. Maria delle Grazie de' Frati Minori Osservanti, da quelli Padri, che saranno assistenti al Convento sopra detto, e più, che li siano dati da i suddetti Eredi quattro ducati l'anno, quali serviranno per i bisogni di detta Cappella, & cohærenter ad hæc bina dubia fuissent proposita, primum scilicet an præter scripta annua quatuor Legata pro indigentibus Cappella Hæredes teneantur separatim persolvere eleemosynam pro celebratione Missarum, & secundum in qua quantitate, ad primum fuit responsum affirmativè, & ad secundum dictum fuit quantitatem esse debere saltem ad rationem eleemosynæ manualis.*

- 9 Pro negativa verò facit, quod Fratres isti nullam possunt habere securitatem, sed debent pendere ab incerto juxta *Textum in cap. unico de Religiosis Domibus in 6. & juxta Gloss. in cap. unico in verbo mendicantes de exces. Pralat. in 6. & dici posset, quod ab incerto non penderent, si essent capaces dictorum Legatorum; etsi Hæredes tenerentur ad eorum præstationem; Quodque notabilis est, cum in hypothesi præsentis Testator dixerit, quod in emptione censuum accedere deberet consensus Procuratoris, seu Guardiani pro tempore, accid non siano tenuti alla evizio-*

evizione de' capitali, o annualità, fermo ibi est de Hæredibus, supponit hæc circumstantia, quod secutâ capitalium, aut fructuum evizione, possent Fratres judicialiter agere, aut officium Judicis implorare pro damni emendatione, seu pro supplemento adversus Hæredes, quod nê dum adversatur decretis Congregationis apud Fagnan. in allegato cap. nimis prava de excess. Pralat. Sed etiam Regulæ, & Testamento S. Francisci, de quibus in Bulla V. Honorii Tertii Bull. tom. I.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

10 I. An Fratres sint capaces Legati in casu, de quo agitur, & quatenus negativè.

11 II. An Hæres Legatum, seu onus celebrationis Missarum ab Altari S. Francisci de Paula transferri possit ad Ecclesiam Collegiatam Terræ Liberani, & quatenus negativè.

12 III. Quomodo dictus Hæres adimplere valeat onus impostum celebrationis Missarum. Ad primum, & secundum: Negativè.

Ad tertium: Hæredem posse censum creare, & assignare pro fundo Missarum, sed creatio, & assignatio fiat cum auctoritate Archiepiscopi, cui scribatur juxta mentem, & Hæres curet se obligare ad satisfaciendum oneri Missarum in Altari S. Francisci de Paula, juxta voluntatem, idemque fiat, toties, quoties sequatur retrovenditio census.

Auximana Restaurationis Ecclesiæ
Parochialis.

26. Augusti 1719.

SUMMARIUM.

I Parochus tenetur ad reaptamentum, & reparationem Ecclesiæ Parochialis, non verò communitas.

Seff. 21. cap. 7. de Reform.

Ecclēsia Parochialis S. Ægidii Terræ Staphyli Auximane Diœcesis celeri indiget reparatione, cùm principales

ejusdem muri sint aperti. Exortâ autem controversiâ inter Parochum, ex una, & Communitatem ex alia partibus, ad quem ex ipsis pertineat onus Ecclesiæ ruinam reparandi, eâdemque delatâ ad hanc Sacram Congregationem, Ludovicus Moriconus, qui de præsentî dictam obtinet Parochialem Ecclesiam, contendit se ad ejus reparationem non esse obligatum, primò quia subductis subducendis Congruam non habet Conciliarem, ex quo ipsi non remanent annua scuta centum, & licet Parochus, ad instar omnium aliorum Beneficiatorum, teneatur ad suæ Ecclesiæ restaurationem, id tamen procedit, si ultra congruam, & honestam sustentationem, alios ex Parochia percipiat redditus, juxta Textum in cap. de his tit. de Ecclesiis adiscandis, ibi, de his, qui Parochiales Ecclesias habent, duximus respondendum, quod ad reparationes, & institutionem Ecclesiarum cogi debent, cùm opus fuerit, de bonis, quæ sunt ipsius Ecclesiæ, si eis supersint, conferre, ut eorum exemplo ceteri invitentur.

Secundò quia Communitas, quæ necessariis accedentibus beneplacitis, notabilem pecuniæ quantitatem erogavit pro Ecclesiæ reædificatione, se etiam obligavit ad contribuendum in hypothesi, in qua muri principales restauratione indigerent, senza che la detta nostra Communità sia più in obbligo di risacimento, o reaptamento, benche minimo, di tetto, finestre, vetrate, ed altro, purchè non fossero di necessità nelle muraglie principali, hinc inferendo, quod sicuti evenit casus reparationis in muris principalibus, ita ab onere reparationis non possit ullo modo Communitas se liberare.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An manutantio, seu reaptamentum Ecclesiæ Parochialis, & Matricis Terræ Staphyli spectet ad Plebanum, seu Parochum, vel potius ad Communitatem in casu &c.

Affirmativè quoad primam, & negativè, quoad secundam partem.

